

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Guvernanța revizuită a spațiului Schengen

(2022/C 498/15)

Raportoare:	Antje GROTHEER (DE-PSE), vicepreședintă a Parlamentului Landului Bremen
Documente de referință:	<p>Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind abordarea situațiilor de instrumentalizare în domeniul migrației și azilului</p> <p>[COM(2021) 890 final]</p> <p>Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane</p> <p>[COM(2021) 891 final]</p> <p>Comunicare comună către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Răspunsul la instrumentalizarea migranților de către stat la frontiera externă a UE</p> <p>[JOIN(2021) 32]</p>

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Propunere de regulament de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane

COM(2021) 891

Amendamentul 1

Considerentul (3)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(3) În ultimii ani, spațiul Schengen a făcut obiectul unor provocări fără precedent, care, prin natura lor, nu s-au limitat la teritoriul unui singur stat membru. Astfel de provocări au evidențiat faptul că menținerea ordinii și securității publice în spațiul Schengen este o responsabilitate comună, care necesită o acțiune comună și coordonată între statele membre și la nivelul Uniunii. Acestea au evidențiat, de asemenea, lacune în normele existente de reglementare a funcționării spațiului Schengen atât la frontierele externe, cât și la frontierele interne, precum și necesitatea de a crea un cadru mai solid și mai robust, care să permită un răspuns mai eficace la provocările cu care se confruntă spațiul Schengen.	(3) În ultimii ani, spațiul Schengen a făcut obiectul unor provocări fără precedent, care, prin natura lor, nu s-au limitat la teritoriul unui singur stat membru. Astfel de provocări au evidențiat faptul că menținerea ordinii și securității publice în spațiul Schengen este o responsabilitate comună, care necesită o acțiune comună și coordonată între statele membre și la nivelul Uniunii. Acestea au evidențiat, de asemenea, lacune în normele existente de reglementare a funcționării spațiului Schengen, inclusiv atât la frontierele externe, cât și la frontierele interne, precum și necesitatea de a crea un cadru mai solid și mai robust, care să permită un răspuns mai eficace la provocările cu care se confruntă spațiul Schengen.

Expunere de motive

Funcționarea spațiului Schengen nu depinde numai de normele privind controalele la frontierele externe și interne. Considerentul ar trebui să reflecte acest lucru în consecință.

Amendamentul 2

Considerentul (4)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendament
<p>(4) Controalele la frontierele externe sunt nu numai în interesul statului membru la ale cărui frontiere externe se efectuează, ci și în interesul tuturor statelor membre care au eliminat controalele la frontierele lor interne și în interesul Uniunii în ansamblu. Statele membre au obligația de a asigura standarde ridicate în ceea ce privește gestionarea frontierelor lor externe, inclusiv printr-o cooperare consolidată între poliția de frontieră, poliție, autoritățile vamale și alte autorități relevante. Uniunea oferă în mod activ asistență prin furnizarea de sprijin financiar prin intermediul agențiilor, în special prin intermediul Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, și prin gestionarea mecanismului de evaluare Schengen. Normele aplicabile trebuie consolidate pentru a răspunde mai bine noilor provocări apărute recent la frontierele externe.</p>	<p>(4) Controalele la frontierele externe sunt nu numai în interesul statului membru la ale cărui frontiere externe se efectuează, ci și în interesul tuturor statelor membre care au eliminat controalele la frontierele lor interne și în interesul Uniunii în ansamblu. Statele membre au obligația de a asigura standarde ridicate în ceea ce privește gestionarea frontierelor lor externe, inclusiv printr-o cooperare consolidată între poliția de frontieră, poliție, autoritățile vamale și alte autorități relevante. Uniunea oferă în mod activ asistență prin furnizarea de sprijin financiar prin intermediul agențiilor, în special prin intermediul Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, și prin gestionarea mecanismului de evaluare Schengen. Normele aplicabile trebuie să fie puse în aplicare eficiente și eficiente pentru a răspunde mai bine noilor provocări care apar la frontierele externe.</p>

Expunere de motive

În prezent, normele de reglementare a frontierelor externe, care sunt în conformitate cu standardele internaționale și oferă suficiente instrumente pentru ca autoritățile competente să efectueze controale eficiente la frontiere și care să țină seama de aspectele legate de protecție, fiind destul de flexibile, trebuie puse în aplicare pe deplin pentru a fructifica în mod eficace și eficient potențialul de care dispun.

Amendamentul 3

Considerentul (8)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(8) De asemenea, este necesar să se consolideze normele și garanțiile din dreptul Uniunii în scopul de a permite statelor membre să acționeze rapid pentru a contracara situațiile de instrumentalizare a migraților. O astfel de instrumentalizare ar trebui înțeleasă ca referindu-se la o situație în care o țară terță instigă fluxuri de migrație ilegală către Uniune prin încurajarea sau facilitarea în mod activ a sosirii unor resortisanți ai țărilor terțe la frontierele externe ale statelor membre, în cazul în care aceste acțiuni indică intenția de a destabiliza Uniunea în ansamblul său sau un stat membru și sunt de natură să pună în pericol funcțiile esențiale ale statului, inclusiv integritatea sa teritorială, menținerea ordinii publice sau garantarea securității sale naționale.</p>	<p>(8) De asemenea, este necesar să se aplice eficiente și eficiente normele și garanțiile din dreptul Uniunii în scopul de a permite statelor membre să acționeze rapid pentru a contracara situațiile de instrumentalizare a migraților. O astfel de instrumentalizare ar trebui înțeleasă ca referindu-se la o situație în care o țară terță sau un actor sponsorizat de aceasta sprijină în mod activ un număr semnificativ de resortisanți ai țărilor terțe în încercarea de a intra în masă în mod neregular într-un stat membru al Uniunii, cu intenția de a destabiliza Uniunea sau un stat membru, în cazul în care statul membru afectat poate demonstra că natura unor astfel de acțiuni pune în pericol funcțiile esențiale ale statului, menținerea ordinii publice sau garantarea securității sale naționale și în care Consiliul European a recunoscut că Uniunea sau unul sau mai multe dintre statele sale membre se confruntă cu o situație de instrumentalizare a migraților.</p>

Expunere de motive

Definiția propusă a instrumentalizării este prea largă și lipsită de claritate, existând riscul ca multe situații deosebite să fie considerate compatibile cu această definiție. De asemenea, ea contravine orientărilor privind o mai bună legiferare, întrucât evaluarea impactului care însoțește documentul [SWD(2021) 462 final] precizează că ea „nu analizează instrumentalizarea migrației neregulamentare”. Prin urmare, este necesar un consens politic la nivelul UE cu privire la identificarea unei situații de instrumentalizare. Având în vedere gravitatea măsurilor restrictive impuse persoanelor ca urmare a acestui fapt și dat fiind că propunerea Comisiei răspunde unei solicitări a Consiliului European (EUCO 17/21), în definiție trebuie luată în considerare poziția pozitivă a Consiliului European reunit de urgență pentru a permite reacția promptă a statului membru respectiv/statelor membre respective.

Amendamentul 4

Considerentul (9)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(9) Instrumentalizarea migranților se poate referi la situații în care deplasarea ilegală a unor resortisanți ai țărilor terțe a fost încurajată sau facilitată în mod activ de o țară terță către teritoriul său pentru a ajunge la frontiera externă a statelor membre, dar se poate referi și la încurajarea sau facilitarea activă a deplasării ilegale a unor resortisanți ai țărilor terțe care se află deja în țara terță respectivă. Instrumentalizarea migranților poate implica, de asemenea, impunerea unor măsuri coercitive, menite să împiedice resortisanții țărilor terțe să părăsească zonele de frontieră ale țării terțe care recurge la instrumentalizare în altă direcție decât printr-un stat membru.</p>	<p>(9) Instrumentalizarea migranților se poate referi la situații definite la punctul 27 al articolului 1 alineatul (1) litera (b), în care deplasarea ilegală a unor resortisanți ai țărilor terțe în Uniunea Europeană a fost facilitată în mod activ de o țară terță către teritoriul său pentru a ajunge la frontiera externă a statelor membre, dar se poate referi și la facilitarea activă a deplasării ilegale a unor resortisanți ai țărilor terțe care se află deja în țara terță respectivă. Instrumentalizarea migranților poate implica, de asemenea, impunerea unor măsuri coercitive, menite să împiedice resortisanții țărilor terțe să părăsească zonele de frontieră ale țării terțe care recurge la instrumentalizare în altă direcție decât printr-un stat membru. Situațiile în care actori nestatali sunt implicați în criminalitatea organizată, în special în introducerea ilegală de migranți, nu ar trebui să fie considerate drept instrumentalizare a migranților atunci când nu există niciun scop de a destabiliza Uniunea sau un stat membru. În plus, operațiunile de ajutor umanitar nu ar trebui considerate drept instrumentalizare.</p>

Expunere de motive

Din motive de securitate juridică, este necesar să se facă trimitere la dispoziția în care este definită instrumentalizarea.

Amendamentul 5

Considerentul (10)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendament
(10) Uniunea ar trebui să mobilizeze toate instrumentele din setul său de măsuri diplomatice, financiare și operative pentru a sprijini statele membre care se confruntă cu situații de instrumentalizare. Eforturile diplomatice ale Uniunii sau ale statului membru în cauză ar trebui să aibă prioritate ca mijloc de abordare a fenomenului de instrumentalizare. Acestea pot fi completate, după caz , de impunerea unor măsuri restrictive de către Uniune.	(10) Uniunea ar trebui să mobilizeze toate instrumentele din setul său de măsuri diplomatice, financiare și operative pentru a sprijini statele membre care se confruntă cu situații de instrumentalizare. Eforturile diplomatice ale Uniunii sau ale statului membru în cauză ar trebui să aibă prioritate ca mijloc de abordare a fenomenului de instrumentalizare. Acestea trebuie să fie completate de măsuri preventive adecvate luate de Uniune, care să implice țările terțe aflate la originea instrumentalizării și țările de origine ale migrațiilor instrumentalizați .

Expunere de motive

Prevenirea este esențială în toate eforturile desfășurate pentru a contracara instrumentalizarea. Rapoartele de situație ar trebui să fie întocmite periodic de delegațiile UE în țările de origine ale grupurilor de migrații instrumentalizați și în țările terțe aflate la originea instrumentalizării și să fie prezentate Comisiei ca elemente de probă pentru măsuri preventive.

Amendamentul 6

Considerentul (11)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(11) În același timp, pe lângă aceste măsuri, este necesar, de asemenea, să se consolideze în continuare normele actuale referitoare la controalele la frontierele externe și la supravegherea frontierelor. Pentru a sprijini mai bine statul membru care se confruntă cu o situație de instrumentalizare a migrațiilor, Regulamentul (UE) XXX/XXX completează normele privind controlul la frontiere, prevăzând măsuri specifice în domeniul azilului și al returnării, cu respectarea drepturilor fundamentale ale persoanelor în cauză , asigurând, mai precis, respectarea dreptului de azil și furnizarea asistenței necesare din partea agențiilor ONU și a altor organizații relevante.	(11) Este necesar să se pună pe deplin în aplicare normele actuale referitoare la controalele la frontierele externe și la supravegherea frontierelor, cu respectarea drepturilor fundamentale ale persoanelor care solicită azil , asigurând, mai precis, respectarea dreptului de azil și furnizarea asistenței necesare din partea agențiilor ONU și a altor organizații relevante, în special pentru minorii neînsoțiți .

Expunere de motive

Adoptarea Regulamentului privind instrumentalizarea este condiționată de adoptarea propunerilor de regulament privind procedurile de azil și de reformarea atât a Directivei privind condițiile de primire, cât și a Directivei privind returnarea în temeiul noului Pact privind migrația și azilul, care fac obiectul negocierilor în curs sau sunt suspendate din cauza unui impas. Trimiterea la Regulamentul (UE) XXX/XXX din propunerea de Cod al frontierelor Schengen este o trimitere la un act a cărui adoptare este incertă, al cărui conținut ar putea fi modificat în cursul procesului legislativ și care, în plus, este condiționat de adoptarea altor propuneri în temeiul noului pact. În plus, studiul de impact care însoțește propunerea de Cod al frontierelor Schengen nu a evaluat impactul potențial al dispozițiilor propuse ca răspuns la instrumentalizare. Prin urmare, în forma sa actuală, trimiterea pune în pericol tocmai adoptarea propunerii privind Schengen și contravine securității juridice, Orientărilor Comisiei Europene privind o mai bună legiferare și Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare din 2016. În plus, dat fiind numărul foarte mare de minori neînsoțiți din zonele în care presiunea migrației este cea mai ridicată, se impune să fie garantată apărarea drepturilor lor, să se coordoneze asistența necesară din partea tuturor organismelor implicate și să li se asigure protecția.

Amendamentul 7

Considerentul (12)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(12) În special într-o situație de instrumentalizare, ar trebui ca, atunci când este necesar, statul membru în cauză să poată limita la minimum traficul de frontieră prin închiderea anumitor puncte de trecere a frontierei, garantând în același timp un acces real și efectiv la procedurile de protecție internațională. Orice astfel de decizie ar trebui să țină seama de recunoașterea de către Consiliul European a faptului că Uniunea sau unul ori mai multe dintre statele sale membre se confruntă cu o situație de instrumentalizare a migranților. În plus, orice astfel de limitări ar trebui să țină seama pe deplin de drepturile cetățenilor Uniunii, ale resortisanților țărilor terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul unui acord internațional și ale resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung în temeiul dreptului intern sau al dreptului Uniunii ori care dețin vize de lungă ședere, precum și ale membrilor familiilor acestora. Astfel de limitări ar trebui, de asemenea, să fie aplicate într-un mod care să asigure respectarea obligațiilor legate de accesul la protecție internațională, în special a principiului nereturnării.</p>	<p>(12) În special într-o situație de instrumentalizare, astfel cum este definită la punctul 27 al articolului 1 alineatul (1) litera (b), ar trebui ca, atunci când este necesar, statul membru în cauză să poată limita la minimum traficul de frontieră prin închiderea anumitor puncte de trecere a frontierei, garantând în același timp un acces real și efectiv la procedurile de protecție internațională. Orice astfel de decizie ar trebui să țină seama de recunoașterea de către Consiliul European a faptului că Uniunea sau unul ori mai multe dintre statele sale membre se confruntă cu o situație de instrumentalizare a migranților. În plus, orice astfel de limitări nu ar trebui să restrângă drepturile cetățenilor Uniunii, ale resortisanților țărilor terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul unui acord internațional și ale resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung în temeiul dreptului intern sau al dreptului Uniunii ori care dețin vize de lungă ședere, precum și ale membrilor familiilor acestora. Astfel de limitări ar trebui, de asemenea, să fie aplicate într-un mod care să asigure respectarea obligațiilor legate de accesul la protecție internațională, în special a principiului nereturnării.</p>

Expunere de motive

Măsurile propuse pentru a limita numărul de treceri ale frontierei vor avea un impact negativ asupra accesului la azil la frontierele externe ale UE și riscă să contravină obiectivului general al spațiului Schengen, și anume menținerea absenței frontierelor interne. Prin urmare, ele ar trebui utilizate numai în ultimă instanță și numai în cazurile în care s-a recunoscut că există instrumentalizare. Posibilitatea de a aplica măsuri restrictive nu ar trebui să aducă atingere exercitării dreptului la liberă circulație al cetățenilor UE și al resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere legală.

Amendamentul 8

Considerentul (14)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(14) În temeiul articolului 41 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1896, directorul executiv al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă are obligația de a recomanda unui stat membru să solicite ca agenția să inițieze, să desfășoare sau să își adapteze acțiunile de sprijin, pentru a aborda amenințările și provocările identificate la frontierele externe, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispoziția respectivă. Mai precis, nevoia de sprijin din partea agenției poate apărea în situațiile în care Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă a efectuat o evaluare specifică a vulnerabilității în legătură cu instrumentalizarea migranților. Pe baza rezultatelor unei astfel de evaluări a vulnerabilității sau în cazul în care un nivel de impact critic este atribuit uneia sau mai multor secțiuni de frontieră externă și ținând seama de elementele relevante din planurile de contingență ale statului membru în cauză, de analiza de risc efectuată de agenție și de stratul de analiză al tabloului situațional european, directorul executiv ar trebui să recomande statului membru în cauză să solicite ca agenția să inițieze, să desfășoare sau să își adapteze acțiunile de sprijin în conformitate cu articolul 41 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1896. Această competență a directorului executiv nu aduce atingere sprijinului general pe care agenția îl poate acorda statelor membre.</p>	<p>(14) În temeiul articolului 41 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1896, directorul executiv al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă are obligația de a recomanda unui stat membru să solicite ca agenția să inițieze, să desfășoare sau să își adapteze acțiunile de sprijin, pentru a aborda amenințările și provocările identificate la frontierele externe, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispoziția respectivă.</p>

Expunere de motive

Textul eliminat reia *ad litteram* textul articolului 41 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și, prin urmare, este superfluu.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1).

Amendamentul 9

Considerentul (15)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(15) În plus, în cazul instrumentalizării migranților, statul membru în cauză ar trebui să consolideze controlul la frontiere, inclusiv, după caz, prin măsuri suplimentare de prevenire a trecerilor ilegale și prin trimiterea de resurse și mijloace tehnice suplimentare pentru a preveni trecerea neautorizată a frontierei. Astfel de mijloace tehnice ar putea include tehnologii moderne, inclusiv drone și senzori de mișcare, precum și unități mobile. Este necesar ca utilizarea unor astfel de mijloace tehnice, în special a oricărei tehnologii capabile să colecteze date cu caracter personal, să se bazeze pe dispoziții de drept intern clar definite și să fie exercitată în conformitate cu acestea.</p>	<p>(15) În plus, în cazul instrumentalizării migranților, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (1) litera (b) punctul 27 și recunoscută ca atare de Consiliul European, statul membru în cauză ar trebui să consolideze supravegherea frontierelor, prin mobilizarea unor resurse și mijloace tehnice suplimentare, inclusiv a unor tehnologii moderne, pentru a contracara încercările de trecere ilegală în masă a frontierei. Astfel de mijloace tehnice ar putea include tehnologii moderne, inclusiv drone și senzori de mișcare, precum și unități mobile. Este necesar ca utilizarea unor astfel de mijloace tehnice, în special a oricărei tehnologii capabile să colecteze date cu caracter personal, să se bazeze pe dispoziții de drept intern clar definite și să fie exercitată în conformitate cu acestea și cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.</p>

Expunere de motive

Măsurile propuse ar trebui utilizate numai în ultimă instanță și numai în cazurile în care Consiliul European a recunoscut oficial că există instrumentalizare. În plus, utilizarea mijloacelor tehnice nu ar trebui să contravină jurisprudenței Curții de Justiție a UE.

Amendamentul 10

Considerentul (16)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(16) Comisia ar trebui să fie împuternicită să specifice, în acte delegate adoptate în temeiul prezentului regulament, standarde adecvate pentru supravegherea frontierelor, în special în ceea ce privește noile tehnologii pe care statele membre le pot utiliza, ținând seama de tipul de frontiere (terestre, maritime sau aeriene), de nivelurile de impact atribuite fiecărei secțiuni de frontieră externă în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1896 și de alți factori relevanți, ca răspuns specific la situațiile de instrumentalizare a migranților.</p>	<p>(16) Comisia ar trebui să fie împuternicită să specifice, în acte delegate adoptate în temeiul prezentului regulament, standarde comune adecvate pentru supravegherea frontierelor, în special în ceea ce privește noile tehnologii pe care statele membre le pot utiliza, ținând seama de tipul de frontiere (terestre, maritime sau aeriene), de nivelurile de impact atribuite fiecărei secțiuni de frontieră externă în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1896 și de alți factori relevanți, ca răspuns specific la amenințări, provocări și situații vulnerabile la frontierele externe.</p>

Expunere de motive

A se vedea considerentul (8).

Amendamentul 11

Considerentul (17)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(17) Într-un spațiu fără controale la frontierele interne, persoanele ar trebui să poată circula liber și în condiții de securitate între diferitele state membre. În acest sens, ar trebui clarificat faptul că interzicerea controalelor la frontierele interne nu afectează competența statelor membre de a efectua verificări pe teritoriul lor, inclusiv la frontierele lor interne, în alte scopuri decât controlul la frontieră. Ar trebui clarificat în special faptul că autoritățile naționale competente, inclusiv autoritățile din domeniul sănătății sau autoritățile de aplicare a legii, au, în principiu, în continuare libertatea să efectueze verificări în exercitarea prerogativelor de autoritate publică prevăzute în dreptul intern.</p>	<p>(17) Într-un spațiu fără controale la frontierele interne, persoanele ar trebui să poată circula liber și în condiții de securitate între diferitele state membre. În acest sens, ar trebui clarificat faptul că interzicerea controalelor la frontierele interne nu afectează competența statelor membre de a efectua verificări pe teritoriul lor, inclusiv la frontierele lor interne, în alte scopuri decât controlul la frontieră. Ar trebui clarificat în special faptul că autoritățile competente la nivel național, regional și local, inclusiv autoritățile din domeniul sănătății sau autoritățile de aplicare a legii, au, în principiu, în continuare libertatea să efectueze verificări în exercitarea prerogativelor de autoritate publică prevăzute în dreptul intern.</p>

Expunere de motive

Pentru a ține cont de diferențele în ceea ce privește structurile de guvernare și competențele asociate la nivelul statelor membre, ar trebui incluse toate nivelurile de guvernare.

Amendamentul 12

Considerentul (18)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(18) <i>Deși interzicerea controalelor la frontierele interne se extinde și la verificările cu efecte echivalente, verificările efectuate de autoritățile competente nu ar trebui să fie considerate echivalente cu efectuarea verificărilor la frontieră atunci când nu au ca obiectiv controlul la frontieră, când se bazează pe informații generale și pe experiența autorităților competente cu privire la posibile amenințări la adresa siguranței publice sau a ordinii publice, inclusiv când vizează combaterea șederii ilegale și a formelor de criminalitate transfrontalieră legate de migrația ilegală, când sunt concepute și executate într-un mod care este clar diferit de verificările sistematice asupra persoanelor la frontierele externe, când sunt efectuate în noduri de transport precum porturile, gările feroviare sau rutiere și aeroporturile ori direct la bordul serviciilor de transport de persoane și când se bazează pe analize de risc.</i></p>	

Expunere de motive

Normele actuale permit deja aceste măsuri. Nu ar trebui sugerat că sunt posibile mai multe controale și verificări de securitate, în temeiul amendamentelor propuse. Mai multe controale sunt nocive mai ales pentru regiunile cu frontiere interne. Măsurile de securitate bazate pe analiza riscurilor nu ar trebui să se limiteze la aceste regiuni.

Amendamentul 13

Considerentul (20)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(20) <i>Combaterea șederii ilegale și a criminalității transfrontaliere legate de migrația ilegală, cum ar fi traficul de persoane, introducerea ilegală de migranți și fraudarea documentelor, și a altor forme de criminalitate transfrontalieră ar putea include, mai precis, măsuri care să permită verificarea identității, a cetățeniei și a statutului de rezident al persoanelor, cu condiția ca aceste verificări să nu fie sistematice și să fie efectuate pe baza unei analize de risc.</i>	

Expunere de motive

Articolul 77 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede obiectivul de a asigura „absența oricărui control asupra persoanelor, indiferent de cetățenie, la trecerea frontierelor interne”. În plus, combaterea șederii ilegale este deja reglementată în Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ („Directiva privind returnarea”) și nu ar trebui corelată cu controalele la frontierele interne. Cadrul pentru combaterea infracțiunilor transfrontaliere și a traficului de ființe umane este reglementat în mod similar în alte acte legislative ⁽³⁾. În plus, dispoziția permite nerespectarea hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene, potrivit căreia Codul frontierelor Schengen trebuie interpretat drept excluzând legislația națională prin care un stat membru obligă o persoană, pasibilă în caz contrar de sancțiuni, să prezinte un pașaport sau un document de identitate la intrarea pe teritoriul statului membru respectiv printr-o frontieră internă, atunci când reintroducerea controlului la frontierele interne în raport cu care este impusă obligația contravine dispoziției respective (cauzele conexe C-368/20 și C-369/20).

⁽²⁾ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

⁽³⁾ Prezentare generală din Comunicarea Comisiei Europene referitoare la Strategia UE privind combaterea traficului de persoane 2021-2025, COM(2021) 171 final.

Amendamentul 14

Considerentul (24)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(24) Este necesar să se asigure că verificările efectuate de statele membre în exercitarea competențelor naționale rămân conforme pe deplin cu un spațiu lipsit de controale la frontierele interne. În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, cu cât există mai multe indicii că verificările efectuate de statele membre în zonele lor de frontieră au un efect echivalent cu controlul la frontiere, având în vedere obiectivul acestor verificări, domeniul lor de aplicare teritorială și posibilele diferențe față de verificările efectuate în restul teritoriului statului membru în cauză, cu atât este mai multă nevoie de norme și limitări stricte și detaliate care să prevadă condițiile pentru exercitarea, de către statele membre, a competențelor lor polițienești într-o zonă de frontieră.</p>	<p>(24) Este necesar să se asigure că verificările efectuate de statele membre în exercitarea competențelor naționale rămân conforme pe deplin cu un spațiu lipsit de controale la frontierele interne. În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, cu cât există mai multe indicii că verificările efectuate de statele membre în zonele lor de frontieră au un efect echivalent cu controlul la frontiere, având în vedere obiectivul acestor verificări, domeniul lor de aplicare teritorială și posibilele diferențe față de verificările efectuate în restul teritoriului statului membru în cauză, cu atât este mai multă nevoie de norme și limitări stricte și detaliate care să prevadă condițiile pentru exercitarea, de către statele membre, a competențelor lor polițienești sau a altor competențe publice într-o zonă de frontieră.</p>

Expunere de motive

Pentru a asigura consecvența cu alte părți ale propunerii.

Amendamentul 15

Considerentul (25)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(25) Este necesar să se ia măsuri pentru a aborda deplasările neautorizate ale resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală într-un spațiu fără controale la frontierele interne. Pentru a consolida funcționarea spațiului Schengen, statele membre ar trebui să poată lua măsuri suplimentare pentru a combate deplasările ilegale între statele membre și șederile ilegale. În cazul în care, în cadrul cooperării polițienești operative transfrontaliere, autoritățile naționale de aplicare a legii ale unui stat membru rețin la frontierele interne resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, autoritățile respective ar trebui să aibă posibilitatea de a le refuza acestor persoane dreptul de a intra sau de a rămâne pe teritoriul lor și de a le transfera în statul membru din care au intrat. Statul membru din care persoana a sosit direct ar trebui, la rândul său, să aibă obligația de a primi resortisanții țărilor terțe reținuți.</p>	<p>(25) Este necesar să se ia măsuri pentru a aborda deplasările neautorizate ale resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală într-un spațiu fără controale la frontierele interne.</p>

Expunere de motive

Posibilitățile propuse privind transferurile directe nu sunt în conformitate cu standardele juridice internaționale și europene referitoare la circulația persoanelor în spațiul Schengen. Astfel de măsuri ar fi foarte greu de aliniat la standardele prevăzute de sistemul Dublin pentru partajarea responsabilității și ar contribui în continuare la partajarea inegală a responsabilității pentru azil și pentru migrația ilegală, ceea ce ar contraveni aplicării corecte a principiului subsidiarității și obiectivului unei abordări europene comune. Procedura propusă ar contribui și mai mult la practici divergente și ar risca să încalce drepturile fundamentale.

Amendamentul 16

Considerentul (26)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(26) <i>Procedura prin care un stat membru poate transfera resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală reținuți într-un stat membru din care persoana a sosit direct ar trebui să aibă loc rapid, dar să facă obiectul unor garanții și să se desfășoare cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și a principiului nediscriminării consacrat la articolul 21 din cartă, pentru a împiedica stabilirea de profiluri rasiale. Autoritățile ar trebui să aibă posibilitatea de a efectua o verificare a informațiilor relevante aflate la dispoziția lor imediată cu privire la deplasările persoanelor în cauză. Astfel de informații pot include elemente obiective care ar permite autorităților să concluzioneze că persoana a călătorit recent dintr-un alt stat membru, cum ar fi deținerea de documente, inclusiv chitanțe sau facturi, care atestă o călătorie recentă dintr-un alt stat membru. Resortisanților țărilor terțe care fac obiectul procedurii de transfer ar trebui să li se furnizeze o decizie motivată în scris. Deși decizia ar trebui să fie executorie imediat, resortisantului țării terțe ar trebui să i se acorde posibilitatea de a exercita o cale de atac eficientă împotriva deciziei de transfer sau de a solicita reexaminarea acesteia. Această cale de atac nu ar trebui să aibă efect suspensiv.</i></p>	

Expunere de motive

A se vedea considerentul (25). În plus, textul privind căile de atac nu pare să fie compatibil cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale.

Amendamentul 17

Considerentul (27)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(27) <i>Procedura de transfer prevăzută în prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere posibilității existente ca statele membre să returneze resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație ilegală în conformitate cu acordurile sau înțelegerile bilaterale menționate la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2008/115/CE („Directiva privind returnarea”), în cazul în care aceste persoane sunt depistate în afara vecinătății frontierelor interne. Pentru a facilita aplicarea unor astfel de acorduri și pentru a completa obiectivul de protejare a spațiului fără frontiere interne, statelor membre ar trebui să li se acorde posibilitatea de a încheia noi acorduri sau înțelegeri și de a le actualiza pe cele existente. Comisia ar trebui să fie notificată cu privire la orice astfel de modificări sau actualizări ale noilor acorduri sau înțelegeri. În cazul în care un stat membru a reprimis un resortisant al unei țări terțe în temeiul procedurii prevăzute în prezentul regulament sau pe baza unui acord sau a unei înțelegeri bilaterale, statul membru în cauză ar trebui să aibă obligația de a emite o decizie de returnare în conformitate cu Directiva privind returnarea. Pentru a asigura coerența dintre noile proceduri prevăzute în prezentul regulament și normele existente privind returnarea resortisanților țărilor terțe, este necesară, prin urmare, o modificare punctuală a articolului 6 alineatul (3) din Directiva privind returnarea.</i></p>	

Expunere de motive

A se vedea considerentele (25) și (26). În plus, utilizarea pe scară largă a acordurilor bilaterale între statele membre, care ar fi necesare pentru punerea în aplicare a unor astfel de transferuri, poate submina solidaritatea europeană. De asemenea, în conformitate cu avizul Serviciului Juridic al Consiliului Uniunii Europene (6357/21, 19.2.2021), în care se explică în detaliu „geometria variabilă” dintre *acquis*-ul Schengen și *acquis*-ul Dublin în legătură cu propunerile din cadrul Noului pact privind migrația și azilul, dispozițiile referitoare la returnare ar putea fi incluse din nou în propunerea de reformare a Directivei privind returnarea (astfel cum a fost propusă de Comisie în 2018, o propunere care se află în prezent pe masa Consiliului). Alternativ, aceste dispoziții ar putea face parte dintr-o propunere de modificare a Directivei privind returnarea. Includerea unei modificări a Directivei privind returnarea prin Codul frontierelor Schengen revizuit nu este în conformitate cu angajamentul Comisiei Europene pentru o mai bună legiferare.

Amendamentul 18

Considerentul (29)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(29) <i>În plus, o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne poate rezulta, de asemenea, din deplasările neautorizate pe scară largă ale unor migranți ilegali între statele membre, în cazul în care această situație pune presiune asupra resurselor și capacităților globale ale serviciilor naționale responsabile și în cazul în care celelalte mijloace prevăzute în temeiul prezentului regulament nu sunt suficiente pentru a face față acestor afluxuri și deplasări. În acest context, statele membre ar trebui să se poată baza pe rapoarte obiective și cuantificate privind deplasările neautorizate, ori de câte ori acestea sunt disponibile, în special atunci când sunt întocmite în mod regulat de către agențiile competente ale Uniunii în conformitate cu mandatele lor respective. Un stat membru ar trebui să poată utiliza informațiile furnizate de agenții pentru a demonstra caracterul excepțional al amenințării identificate cauzate de deplasarea neautorizată în evaluarea riscurilor, pentru a justifica reintroducerea controalelor la frontierele interne din acest motiv.</i></p>	

Expunere de motive

O situație caracterizată de deplasări neautorizate la scară largă ale resortisanților țărilor terțe între statele membre nu ar trebui inclusă printre cele care constituie o amenințare gravă pentru politica publică sau pentru securitatea internă, care să justifice reintroducerea sau prelungirea controlului la frontierele interne de către statele membre individuale, includerea sa în cadrul general fiind incompatibilă și contradictorie cu obiectivul propunerii și cu aplicarea corespunzătoare a principiului subsidiarității. Deplasările dintre statele membre, care ar putea afecta, de fapt, majoritatea statelor membre, trebuie abordate la nivelul Uniunii, astfel cum se propune la articolul 28, și trebuie să facă obiectul unei decizii de punere în aplicare a Consiliului.

Amendamentul 19

Considerentul (34)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(34) Pentru a asigura respectarea principiului proporționalității, decizia Consiliului ar trebui adoptată pentru o perioadă limitată de timp de până la șase luni, care să poată fi prelungită sub rezerva unei reexaminări periodice, la propunerea Comisiei, atât timp cât se constată că amenințarea persistă. Decizia inițială ar trebui să includă o evaluare a impactului preconizat al măsurilor adoptate, inclusiv a efectelor secundare negative ale acestora, pentru a se stabili dacă controalele la frontierele interne sunt justificate sau dacă în locul acestora s-ar putea aplica, în mod eficace, măsuri mai puțin restrictive. Deciziile ulterioare ar trebui să țină seama de evoluția amenințării identificate. Statele membre ar trebui să notifice imediat Comisiei și celorlalte state membre reintroducerea controalelor la frontierele interne în conformitate cu decizia Consiliului.</p>	<p>(34) Pentru a asigura respectarea principiului proporționalității, decizia Consiliului ar trebui adoptată pentru o perioadă limitată de timp de până la șase luni, care să poată fi prelungită până la 24 de luni în total, sub rezerva unei reexaminări periodice, la propunerea Comisiei, atât timp cât se constată că amenințarea persistă. Decizia inițială ar trebui să includă o evaluare a impactului preconizat al măsurilor adoptate, inclusiv a efectelor secundare negative ale acestora, pentru a se stabili dacă controalele la frontierele interne sunt justificate sau dacă în locul acestora s-ar putea aplica, în mod eficace, măsuri mai puțin restrictive. Deciziile ulterioare ar trebui să țină seama de evoluția amenințării identificate. Statele membre ar trebui să notifice imediat Comisiei și celorlalte state membre reintroducerea controalelor la frontierele interne în conformitate cu decizia Consiliului.</p>

Expunere de motive

Controalele efectuate la frontierele interne începând cu anul 2015 arată că este nevoie de o limită superioară fixă, pentru a evita controalele cvasipermanente la frontierele interne, pe baza aceleiași amenințări. Perioada inițială de șase luni și perioada maximă propusă pentru astfel de controale, de 24 de luni, se bazează pe scopul general de a căuta soluții europene, nu naționale, în astfel de situații. În acest context, merită menționat faptul că, dacă apare o amenințare de tip nou, normele existente ar permite reintroducerea controalelor la frontierele interne (hotărârea CJUE din 26 aprilie 2022, cauzele conexe C-368/20 și C-369/20).

Amendamentul 20

Considerentul (35)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(35) Reintroducerea controalelor la frontierele interne ar trebui, de asemenea, să rămână posibilă în cazul în care persistă deficiențe grave în gestionarea frontierei externe, care pun în pericol funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne. Perioadele în care statele membre introduc controale la frontieră din cauza urgenței unei situații sau ca urmare a unei decizii a Consiliului prin care se recomandă reintroducerea lor deoarece o amenințare afectează un număr semnificativ de state membre nu ar trebui să fie incluse în perioada de doi ani aplicabilă reintroducerilor bazate pe deficiențe grave la frontierele externe.</p>	<p>(35) Reintroducerea controalelor la frontierele interne ar trebui, de asemenea, să rămână posibilă în cazul în care persistă deficiențe grave în gestionarea frontierei externe, care pun în pericol funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne. Perioadele în care statele membre introduc controale la frontieră din cauza urgenței unei situații sau ca urmare a unei decizii a Consiliului prin care se recomandă reintroducerea lor deoarece o amenințare afectează un număr semnificativ de state membre ar trebui să fie incluse în perioada de doi ani aplicabilă reintroducerilor bazate pe deficiențe grave la frontierele externe.</p>

Expunere de motive

Ar trebui să rămână în vigoare o limită de timp de cel mult doi ani, pentru a permite și a impune adoptarea de măsuri europene coordonate, astfel încât să se abordeze cât mai curând posibil deficiențele grave în gestionarea frontierei externe.

Amendamentul 21

Considerentul (38)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(38) Pentru a limita consecințele negative care rezultă din reintroducerea controalelor la frontierele interne, orice decizie de reintroducere a acestor controale ar trebui să fie însoțită de măsuri de atenuare, dacă este necesar. Printre acestea ar trebui să se numere măsuri care să asigure desfășurarea fără sincope a tranzitului mărfurilor, al personalului din sectorul transporturilor și al personalului navigant maritim prin stabilirea unor „culoare verzi”. În plus, pentru a ține seama de necesitatea de a asigura circulația persoanelor ale căror activități pot fi esențiale pentru menținerea lanțului de aprovizionare sau pentru furnizarea serviciilor esențiale, statele membre ar trebui să aplice și orientările existente privind lucrătorii transfrontalieri⁴⁵. În acest context, normele pentru reintroducerea controalelor la frontierele interne ar trebui să țină seama de orientările și recomandările adoptate în cursul pandemiei de COVID-19 care servesc drept plasă de siguranță solidă pentru piața unică, pentru a se asigura că acestea sunt aplicate de statele membre, atunci când este cazul, ca măsuri de atenuare în timpul reintroducerii controalelor la frontierele interne. Ar trebui să se identifice în special măsuri care să asigure funcționarea neîntreruptă a pieței unice și să protejeze interesele regiunilor transfrontaliere și ale „orașelor înfrățite”, inclusiv, de exemplu, autorizații sau derogări pentru locuitorii regiunilor transfrontaliere.</p>	<p>(38) Pentru a limita consecințele negative care rezultă din reintroducerea controalelor la frontierele interne, orice decizie de reintroducere a acestor controale ar trebui să fie însoțită de măsuri de atenuare, dacă este necesar. Printre acestea ar trebui să se numere măsuri care să asigure desfășurarea fără sincope a tranzitului mărfurilor, al personalului din sectorul transporturilor și al personalului navigant maritim prin stabilirea unor „culoare verzi”. În plus, pentru a ține seama de necesitatea de a asigura circulația persoanelor ale căror activități pot fi esențiale pentru menținerea lanțului de aprovizionare sau pentru furnizarea serviciilor esențiale, statele membre ar trebui să aplice și orientările existente privind lucrătorii transfrontalieri⁴⁵. În acest context, normele pentru reintroducerea controalelor la frontierele interne ar trebui să țină seama de orientările și recomandările adoptate în cursul pandemiei de COVID-19 care servesc drept plasă de siguranță solidă pentru piața unică, pentru a se asigura că acestea sunt aplicate de statele membre, atunci când este cazul, ca măsuri de atenuare în timpul reintroducerii controalelor la frontierele interne. Ținând cont de poziția autorităților locale și regionale din regiunile transfrontaliere, ar trebui să se identifice în special măsuri care să asigure funcționarea neîntreruptă a pieței unice și să protejeze interesele regiunilor transfrontaliere și ale „orașelor înfrățite”, inclusiv, de exemplu, autorizații sau derogări pentru locuitorii regiunilor transfrontaliere.</p>

Expunere de motive

Pentru a asigura propunerea unor măsuri de atenuare în cooperare și în coordonare cu autoritățile competente din regiunile transfrontaliere care vor fi afectate de acestea.

Amendamentul 22

Considerentul (45)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(45) În plus, pentru a permite o analiză post factum a deciziei privind reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne, statele membre ar trebui să aibă în continuare obligația de a prezenta Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport privind reintroducerea controalelor la frontierele interne, după eliminarea controalelor. În cazul în care controalele sunt menținute pentru perioade îndelungate de timp, un astfel de raport ar trebui să fie prezentat, de asemenea, după douăsprezece luni și, ulterior, în fiecare an, în cazul în care controalele sunt menținute în mod excepțional și atât timp cât acestea sunt menținute. Raportul ar trebui să prezinte, în special, evaluarea inițială și subsecventă a necesității controalelor la frontierele interne și respectarea criteriilor pentru reintroducerea controalelor la frontierele interne. Într-un act de punere în aplicare, Comisia ar trebui să adopte un model în acest scop și să îl pună la dispoziție online.</p>	<p>(45) În plus, pentru a permite atât analiza curentă, cât și o analiză post factum a deciziei privind reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne, statele membre ar trebui să aibă în continuare obligația de a prezenta Parlamentului European, Consiliului și Comisiei rapoarte regulate privind reintroducerea controalelor la frontierele interne, în timpul desfășurării acestor controale, și un raport final după eliminarea controalelor. În cazul în care controalele sunt menținute pentru perioade îndelungate de timp, ar trebui prezentate rapoarte de evaluare continue la fiecare șase luni, iar, după ce controalele la frontieră sunt eliminate, trebuie prezentat un raport final post factum. Raportul ar trebui să prezinte, în special, evaluarea inițială și subsecventă a necesității controalelor la frontierele interne și respectarea criteriilor pentru reintroducerea controalelor la frontierele interne. Într-un act de punere în aplicare, Comisia ar trebui să adopte modele în acest scop și să le pună la dispoziție online.</p>

Expunere de motive

Evaluarea ar trebui să se desfășoare în mod continuu. Întrucât controalele la frontierele interne ar trebui să se limiteze la cel mult 24 de luni, nu trebuie să se prevadă mai mult de un raport de evaluare post factum în cazul în care aceste controale se prelungesc mai mult de 12 luni. Cu toate acestea, rapoartele de evaluare continue ar trebui să aibă loc la sfârșitul fiecărei perioade de 6 luni și ar trebui emis un raport final post factum la încheierea controalelor la frontierele interne.

Amendamentul 23

Articolul 1 punctul 1 litera (b)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(b) se adaugă punctele 27-30, cu următorul conținut:</p> <p>„27. «instrumentalizarea migranților» se referă la o situație în care o țară terță instigă fluxuri de migrație ilegală către Uniune prin încurajarea sau facilitarea activă a deplasării unor resortisanți ai țărilor terțe la frontierele externe, către sau de pe teritoriul său și apoi în continuare către frontierele externe respective, în cazul în care aceste acțiuni indică intenția unei țări terțe de a destabiliza Uniunea sau un stat membru și sunt de natură să pună în pericol funcții esențiale ale statului, inclusiv integritatea sa teritorială, menținerea ordinii publice sau garantarea securității sale naționale;</p>	<p>(b) se adaugă punctele 27-30, cu următorul conținut:</p> <p>„27. «instrumentalizarea migranților» se referă la o situație în care o țară terță sau un actor sponsorizat de aceasta sprijină în mod activ un număr semnificativ de resortisanți ai țărilor terțe în încercarea de a intra în masă în mod neregulamentar într-un stat membru al Uniunii, cu intenția de a destabiliza Uniunea sau un stat membru, în cazul în care statul membru afectat poate demonstra că natura unor astfel de acțiuni pune în pericol funcții esențiale ale statului, menținerea ordinii publice sau garantarea securității sale naționale și în care Consiliul European a recunoscut că Uniunea sau unul sau mai multe dintre statele membre se confruntă cu o situație de instrumentalizare a migranților;</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
28. «călătorie esențială» înseamnă o călătorie legată de funcții sau nevoi esențiale care țin cont de obligațiile internaționale aplicabile ale Uniunii și ale statelor membre și care sunt enumerate în anexa XI;	28. «călătorie esențială» înseamnă o călătorie legată de funcții sau nevoi esențiale care țin cont de obligațiile internaționale aplicabile ale Uniunii și ale statelor membre și care sunt enumerate în anexa XI;
29. «călătorie neesențială» înseamnă o călătorie efectuată în alte scopuri decât scopurile călătoriilor esențiale;	29. «călătorie neesențială» înseamnă o călătorie efectuată în alte scopuri decât scopurile călătoriilor esențiale;
30. «noduri de transport» înseamnă aeroporturi, porturi maritime sau fluviale, gări feroviare sau rutiere.”	30. «noduri de transport» înseamnă aeroporturi, porturi maritime sau fluviale, gări feroviare sau rutiere.”

Expunere de motive

Definiția propusă a instrumentalizării este prea largă și lipsită de claritate, existând riscul ca multe situații deosebite să fie considerate compatibile cu această definiție. De asemenea, ea contravine Orientărilor privind o mai bună legiferare, întrucât evaluarea impactului care însoțește documentul [SWD(2021) 462 final] precizează că ea „nu analizează instrumentalizarea migrației neregulamentare”. Considerentul (12) impune ca orice decizie operațională a statului membru respectiv „să țină seama de recunoașterea de către Consiliul European a faptului că Uniunea sau unul ori mai multe dintre statele sale membre se confruntă cu o situație de instrumentalizare a migranților”. În conformitate cu considerentul (10), „Uniunea ar trebui să mobilizeze toate instrumentele din setul său de măsuri diplomatice, financiare și operative pentru a sprijini statele membre care se confruntă cu situații de instrumentalizare. Eforturile diplomatice ale Uniunii sau ale statului membru în cauză ar trebui să aibă prioritate ca mijloc de abordare a fenomenului de instrumentalizare”. Prin urmare, este necesar un consens politic la nivelul UE cu privire la identificarea unei situații de instrumentalizare. Având în vedere gravitatea măsurilor restrictive impuse persoanelor ca urmare a acestui fapt și dat fiind că propunerea Comisiei răspunde unei solicitări a Consiliului European (EUCO 17/21), în definiție trebuie luată în considerare poziția pozitivă a Consiliului European reunit de urgență pentru a permite reacția promptă membru respectiv/statelor membre respective. În ceea ce privește măsurile restrictive aflate la dispoziția statelor membre pentru numeroase alte situații, cadrul juridic actual al Directivelor 2013/32/UE⁽⁴⁾ și 2013/33/UE⁽⁵⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului le oferă deja acestora flexibilitatea operațională necesară pentru a preciza unde ar trebui depuse cererile de azil, a extinde termenele de înregistrare și a ajusta condițiile materiale în ceea ce privește primirea.

Amendamentul 24

Articolul 1 punctul 2

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
2. La articolul 5 se adaugă alineatul (4), cu următorul conținut: „(4) Într-o situație de instrumentalizare a migranților, statele membre pot limita numărul punctelor de trecere a frontierei notificate în temeiul alineatului (1) sau programul lor de funcționare, dacă circumstanțele impun acest lucru.	2. La articolul 5 se adaugă alineatul (4), cu următorul conținut: „(4) Într-o situație de instrumentalizare a migranților, astfel cum este definită la punctul 27 al articolului 1 alineatul (1) litera (b) , statele membre pot limita numărul punctelor de trecere a frontierei notificate în temeiul alineatului (1) în circumstanțe strict limitate și bine definite.

⁽⁴⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

⁽⁵⁾ Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L 180, 29.6.2013, p. 96).

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>Orice limitări adoptate în temeiul primului paragraf trebuie să fie puse în aplicare într-un mod proporțional, care să țină seama pe deplin de drepturile:</p> <p>(a) persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii;</p> <p>(b) resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung în temeiul Directivei 2003/109/CE a Consiliului⁵⁶, ale persoanelor care au drept de ședere în temeiul altor instrumente ale dreptului Uniunii sau de drept intern ori care dețin vize naționale de lungă ședere, precum și ale membrilor familiilor acestora;</p> <p>(c) resortisanților țărilor terțe care solicită protecție internațională.”</p>	<p>Orice limitări adoptate în temeiul primului paragraf trebuie să fie puse în aplicare într-un mod proporțional, care să țină seama pe deplin de drepturile:</p> <p>(a) persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii;</p> <p>(b) resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung în temeiul Directivei 2003/109/CE a Consiliului⁵⁶, ale persoanelor care au drept de ședere în temeiul altor instrumente ale dreptului Uniunii sau de drept intern ori care dețin vize naționale de lungă ședere, precum și ale membrilor familiilor acestora;</p> <p>(c) resortisanților țărilor terțe care solicită protecție internațională.” statele membre vor lua măsurile necesare pentru a se asigura că un număr suficient de puncte de înregistrare, inclusiv puncte de trecere, sunt deschise și accesibile solicitanților de protecție internațională, pentru a garanta o protecție eficace împotriva returnării, inclusiv dreptul de a depune o cerere de protecție internațională, și că există garanții adecvate pentru tratamentul persoanelor vulnerabile.”</p>

Expunere de motive

Măsurile propuse pentru a limita numărul de treceri ale frontierei vor avea un impact negativ asupra dreptului de a depune o cerere de protecție internațională și pot determina returnarea ilegală la frontierele externe ale UE, riscând să contravină obiectivului general al spațiului Schengen, și anume menținerea absenței controalelor la frontierele interne. Ca atare, ele ar trebui utilizate doar în ultimă instanță. Scăderea standardelor UE în materie de azil nu va rezolva o criză geopolitică. Dimpotrivă, va slăbi imaginea UE în lume ca o comunitate de valori.

Amendamentul 25

Articolul 1 punctul 3

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>3. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 13</p> <p>Supravegherea frontierelor</p> <p>(1) Supravegherea frontierelor are drept principal obiectiv detectarea și prevenirea trecerilor neautorizate ale frontierei, combaterea criminalității transfrontaliere și luarea de măsuri împotriva persoanelor care au trecut ilegal frontiera. O persoană care a trecut ilegal frontiera și care nu are drept de ședere pe teritoriul statului membru respectiv este reținută și i se aplică procedurile care respectă Directiva 2008/115/CE.</p>	<p>3. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 13</p> <p>Supravegherea frontierelor</p> <p>(1) Supravegherea frontierelor are drept principal obiectiv detectarea și prevenirea trecerilor neautorizate ale frontierei, combaterea criminalității transfrontaliere și luarea de măsuri împotriva persoanelor care au trecut ilegal frontiera. O persoană care a trecut ilegal frontiera și care nu are drept de ședere pe teritoriul statului membru respectiv este reținută și i se aplică procedurile care respectă Directiva 2008/115/CE.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(2) Polițiștii de frontieră acționează în unități fixe sau mobile în vederea asigurării supravegherii frontierelor externe. Supravegherea se efectuează astfel încât să prevină și să descurajeze trecerile neautorizate ale frontierei de către persoane între punctele de trecere a frontierei și sustragerea persoanelor de la verificările efectuate la punctele de trecere a frontierei.</p> <p>(3) Supravegherea între punctele de trecere a frontierei este asigurată de polițiștii de frontieră ale căror efective și metode trebuie să fie adaptate riscurilor și amenințărilor existente sau previzibile. Acestea includ modificarea frecvență și inopinată a perioadelor de supraveghere, precum și alte metode sau tehnici, astfel încât trecerile neautorizate ale frontierei să fie detectate sau prevenite cu eficacitate.</p> <p>(4) Supravegherea se efectuează de unități fixe sau mobile, care își îndeplinesc misiunea prin patrulare sau prin prezența în locuri cunoscute sau percepute ca fiind problematice, obiectivul respectivei supravegheri fiind prevenirea trecerilor neautorizate ale frontierei sau surprinderea persoanelor care trec ilegal frontiera. Supravegherea se poate face, de asemenea, cu ajutorul mijloacelor tehnice, inclusiv prin mijloace electronice, echipamente și sisteme de supraveghere.</p> <p>(5) Într-o situație de instrumentalizare a migranților, statul membru în cauză intensifică supravegherea frontierelor în funcție de necesități, pentru a aborda amenințarea sporită. Mai precis, statul membru consolidează în mod adecvat resursele și mijloacele tehnice pentru a preveni trecerea neautorizată a frontierei.</p> <p>Aceste mijloace tehnice pot include tehnologii moderne, inclusiv drone și senzori de mișcare, precum și unități mobile pentru a preveni trecerile neautorizate ale frontierei în Uniune.</p>	<p>(2) Polițiștii de frontieră acționează în unități fixe sau mobile în vederea asigurării supravegherii frontierelor externe. Supravegherea se efectuează astfel încât să prevină și să descurajeze trecerile neautorizate ale frontierei de către persoane între punctele de trecere a frontierei și sustragerea persoanelor de la verificările efectuate la punctele de trecere a frontierei.</p> <p>(3) Supravegherea între punctele de trecere a frontierei este asigurată de polițiștii de frontieră ale căror efective și metode trebuie să fie adaptate riscurilor și amenințărilor existente sau previzibile. Acestea includ modificarea frecvență și inopinată a perioadelor de supraveghere, precum și alte metode sau tehnici, astfel încât trecerile neautorizate ale frontierei să fie detectate sau prevenite cu eficacitate.</p> <p>(4) Supravegherea se efectuează de unități fixe sau mobile, care își îndeplinesc misiunea prin patrulare sau prin prezența în locuri cunoscute sau percepute ca fiind problematice, obiectivul respectivei supravegheri fiind prevenirea trecerilor neautorizate ale frontierei sau surprinderea persoanelor care trec ilegal frontiera. Supravegherea se poate face, de asemenea, cu ajutorul mijloacelor tehnice, inclusiv prin mijloace electronice, echipamente și sisteme de supraveghere.</p> <p>(5) Într-o situație de instrumentalizare a migranților, astfel cum este definită la punctul 27 din articolul 1 alineatul (1) litera (b) și recunoscută ca atare de Consiliul European, statul membru în cauză intensifică supravegherea frontierelor atunci când este necesar, pentru a aborda încercările sporite de trecere ilegală în masă a frontierei. În acest scop, statul membru consolidează, după caz, resursele și mijloacele tehnice pentru a îmbunătăți supravegherea frontierelor.</p> <p>Aceste mijloace tehnice pot include tehnologii moderne, inclusiv drone și senzori de mișcare, precum și unități mobile pentru a preveni trecerile neautorizate ale frontierei în Uniune.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(6) Fără a aduce atingere sprijinului pe care Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă îl poate acorda statelor membre, într-o situație de instrumentalizare a migranților, agenția poate efectua o evaluare a vulnerabilității, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (1) litera (c) și la articolul 32 din Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului 57, cu scopul de a oferi sprijinul necesar statului membru în cauză. Pe baza rezultatelor evaluării respective sau a oricărei alte evaluări relevante a vulnerabilității sau a atribuirii unui nivel de impact critic secțiunii de frontieră în cauză în înțelesul articolului 35 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) 2019/1896, directorul executiv al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă adresează oricărui stat membru în cauză recomandări în conformitate cu articolul 41 alineatul (1) din regulamentul respectiv.</p> <p>(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 37, referitoare la măsuri suplimentare de reglementare a supravegherii, inclusiv la elaborarea de standarde pentru supravegherea frontierelor, în special utilizarea tehnologiilor de supraveghere și monitorizare la frontierele externe, ținând seama de tipul de frontieră, de nivelurile de impact atribuite fiecărei secțiuni de frontieră externă în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1896 și de alți factori relevanți.”</p>	<p>(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 37, referitoare la măsuri suplimentare de reglementare a supravegherii, inclusiv la elaborarea de standarde pentru supravegherea frontierelor, în special utilizarea tehnologiilor de supraveghere și monitorizare la frontierele externe, ținând seama de tipul de frontieră, de nivelurile de impact atribuite fiecărei secțiuni de frontieră externă în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1896 și de alți factori relevanți.”</p>

Expunere de motive

Măsurile propuse pentru a intensifica supravegherea frontierelor ar trebui utilizate numai în ultimă instanță și numai în cazurile în care Consiliul European a recunoscut oficial că există instrumentalizare. Textul eliminat și care se referă la Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă reia ad litteram textul articolului 41 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1896 și, ca atare, este superfluu.

Amendamentul 26

Articolul 1 punctul 5

Textul propus de Comisia Europeană	Amendament
<p>5. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 23</p>	<p>5. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 23</p>
<p>Exercitarea prerogativelor de autoritate publică</p>	<p>Exercitarea prerogativelor de autoritate publică</p>
<p>Absența controlului la frontierele interne nu aduce atingere:</p>	<p>Absența controlului la frontierele interne nu aduce atingere:</p>
<p>(a) exercitării competențelor polițienești sau a altor prerogative de autoritate publică de către autoritățile competente ale statelor membre pe teritoriul lor, inclusiv în zonele lor de frontieră internă, astfel cum le sunt conferite în temeiul dreptului intern, în măsura în care exercitarea competențelor respective nu are un efect echivalent cu verificările la frontieră.</p>	<p>(a) exercitării competențelor polițienești sau a altor prerogative de autoritate publică de către autoritățile competente ale statelor membre pe teritoriul lor, inclusiv în zonele lor de frontieră internă, astfel cum le sunt conferite în temeiul dreptului intern, în măsura în care exercitarea competențelor respective nu are un efect echivalent cu verificările la frontieră.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendament
<p>Exercitarea, de către autoritățile competente, a competențelor lor nu poate fi considerată echivalentă cu exercitarea verificărilor la frontiere în special în cazul în care măsurile:</p> <p>(i) nu au ca obiectiv controlul la frontiere;</p> <p>(ii) se bazează pe informații generale și pe experiența autorităților competente cu privire la posibilele amenințări la adresa siguranței publice sau a ordinii publice și vizează în special:</p> <ul style="list-style-type: none"> — combaterea criminalității transfrontaliere; — combaterea șederii ilegale, legate de migrația ilegală sau — limitarea răspândirii unei boli infecțioase cu potențial epidemic, astfel cum a fost detectată de Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor; <p>(iii) sunt concepute și executate într-un mod net diferit de verificările sistematice asupra persoanelor efectuate la frontierele externe, inclusiv în cazul în care acestea sunt efectuate în noduri de transport sau direct la bordul serviciilor de transport de persoane și atunci când se bazează pe o analiză de risc;</p> <p>(iv) sunt puse în aplicare, după caz, pe baza tehnologiilor de monitorizare și supraveghere utilizate în general pe teritoriul respectiv, în scopul abordării amenințărilor la adresa siguranței publice sau a ordinii publice, astfel cum se prevede la punctul (ii);</p> <p>(b) posibilității ca un stat membru să exercite controale de securitate în noduri de transport, efectuate asupra persoanelor în temeiul dreptului fiecărui stat membru, de către autoritățile lor competente sau de operatori de transport, cu condiția ca respectivele controale să fie realizate, de asemenea, asupra persoanelor care călătoresc în interiorul statului;</p>	<p>Exercitarea, de către autoritățile competente, a competențelor lor nu poate fi considerată echivalentă cu exercitarea verificărilor la frontiere în special în cazul în care măsurile:</p> <p>(i) nu au ca obiectiv controlul la frontiere;</p> <p>(ii) se bazează pe informații generale și pe experiența autorităților competente cu privire la posibilele amenințări la adresa siguranței publice sau a ordinii publice și vizează în special:</p> <ul style="list-style-type: none"> — combaterea criminalității transfrontaliere; — combaterea șederii ilegale, legate de migrația ilegală, cu condiția ca verificarea identității, a naționalității și a statutului de rezident să nu fie sistematică și să aibă loc pe baza unei analize de risc continue; — limitarea răspândirii unei boli infecțioase cu potențial epidemic, astfel cum a fost detectată de Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor; <p>(iii) sunt concepute și executate într-un mod net diferit de verificările sistematice asupra persoanelor efectuate la frontierele externe, inclusiv în cazul în care acestea sunt efectuate în noduri de transport sau direct la bordul serviciilor de transport de persoane și atunci când se bazează pe o analiză de risc;</p> <p>(iv) sunt puse în aplicare, după caz, pe baza tehnologiilor de monitorizare și supraveghere utilizate în general pe teritoriul respectiv, în scopul abordării amenințărilor la adresa siguranței publice sau a ordinii publice, astfel cum se prevede la punctul (ii);</p> <p>(b) posibilității ca un stat membru să exercite controale de securitate în noduri de transport, efectuate asupra persoanelor în temeiul dreptului fiecărui stat membru, de către autoritățile lor competente sau de operatori de transport, cu condiția ca respectivele controale să fie realizate, de asemenea, asupra persoanelor care călătoresc în interiorul statului;</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendament
(c) posibilității ca un stat membru să prevadă prin lege obligația de a deține și de a purta permise și alte documente;	(c) posibilității ca un stat membru să prevadă prin lege obligația de a deține și de a purta permise și alte documente;
(d) posibilității ca un stat membru să prevadă prin lege obligația resortisanților țărilor terțe de a-și raporta prezența pe teritoriul său, în conformitate cu dispozițiile articolului 22 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune («Convenția Schengen»);	(d) posibilității ca un stat membru să prevadă prin lege obligația resortisanților țărilor terțe de a-și raporta prezența pe teritoriul său, în conformitate cu dispozițiile articolului 22 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune («Convenția Schengen»);
(e) verificărilor în scopuri de securitate ale datelor pasagerilor prin consultarea bazelor de date relevante privind persoanele care călătoresc în spațiul fără controale la frontierele interne, care pot fi efectuate de autoritățile competente în temeiul legislației aplicabile.”	(e) verificărilor în scopuri de securitate ale datelor pasagerilor prin consultarea bazelor de date relevante privind persoanele care călătoresc în spațiul fără controale la frontierele interne, care pot fi efectuate de autoritățile competente în temeiul legislației aplicabile.”

Expunere de motive

Alinierea textului la formularea din considerentul (20). Verificările pentru combaterea migrației ilegale transfrontaliere sunt, în mod intrinsec, verificări care își propun să atingă rezultatul controalelor la frontiere și, prin urmare, ar putea să nu fie scutite de la a fi considerate controale la frontierele interne. Introducerea acestora reprezintă o extindere nejustificată a articolului 23 din Codul frontierei Schengen, care este în vigoare în prezent. Crearea unui spațiu în care este asigurată libertatea de circulație a persoanelor în interiorul frontierei interne reprezintă una dintre principalele realizări ale Uniunii. Având în vedere impactul pe care astfel de măsuri de ultimă instanță îl pot avea asupra tuturor persoanelor care au dreptul de a circula în interiorul spațiului fără controale la frontierele interne, ar trebui stabilite condițiile și procedurile aferente reintroducerii unor astfel de măsuri, pentru a asigura faptul că acestea sunt excepționale și justificate și că principiul proporționalității este respectat.

Amendamentul 27

Articolul 1 punctul 6

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>6. Se introduce următorul articol 23a:</p> <p>„Articolul 23a</p> <p>Procedura de transferare a persoanelor reținute la frontierele interne</p> <p>(1) Prezentul articol se aplică reținerii unui resortisant al unei țări terțe în vecinătatea frontierei interne, în situațiile în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:</p>	

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(a) resortisantul unei țări terțe în cauză nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1);</p> <p>(b) resortisantul unei țări terțe nu face obiectul derogării prevăzute la articolul 6 alineatul (5) litera (a);</p> <p>(c) resortisantul unei țări terțe este reținut în cadrul cooperării polițienești operative transfrontaliere, în special în timpul misiunilor polițienești comune de patrulă;</p> <p>(d) există indicii clare că resortisantul unei țări terțe a sosit direct dintr-un alt stat membru, pe baza informațiilor aflate la dispoziția imediată a autorităților care l-au reținut, inclusiv a declarațiilor persoanei în cauză, a documentelor de identitate, de călătorie sau a altor documente găsite în posesia persoanei respective sau a rezultatelor căutărilor efectuate în bazele de date relevante de la nivel național și de la nivelul Uniunii.</p> <p>(2) Autoritățile competente ale statului membru pot decide, pe baza constatării că resortisantul unei țări terțe în cauză nu are drept de ședere pe teritoriul său, să îl transfere imediat în statul membru din care a intrat sau a încercat să intre, în conformitate cu procedura prevăzută în anexa XII.</p> <p>(3) În cazul în care un stat membru aplică procedura menționată la alineatul (2), statul membru de primire are obligația să ia toate măsurile necesare pentru a primi resortisantul țării terțe în cauză în conformitate cu procedurile prevăzute în anexa XII.</p> <p>(4) Începând de la [un an de la intrarea în vigoare a regulamentului] și ulterior anual, statele membre transmit Comisiei datele înregistrate în conformitate cu anexa XII punctul 3 privind aplicarea alineatelor (1), (2) și (3).”</p>	

Expunere de motive

A se vedea considerentele (25)-(27).

Amendamentul 28

Articolul 1 punctul 8

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>8. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 25</p> <p>Cadru general pentru reintroducerea temporară sau prelungirea controlului la frontierele interne</p> <p>(1) Atunci când în spațiul fără controale la frontierele interne există o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne într-un stat membru, statul membru respectiv poate reintroduce în mod excepțional controalele la toate frontierele interne sau în anumite părți ale frontierelor sale interne.</p>	<p>8. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 25</p> <p>Cadru general pentru reintroducerea temporară sau prelungirea controlului la frontierele interne</p> <p>(1) Atunci când în spațiul fără controale la frontierele interne există o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne într-un stat membru, statul membru respectiv poate reintroduce în mod excepțional controalele la toate frontierele interne sau în anumite părți ale frontierelor sale interne.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>Se consideră că o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne poate rezulta în special din:</p> <p>(a) activități legate de terorism sau de criminalitatea organizată;</p> <p>(b) situații de urgență de sănătate publică pe scară largă;</p> <p>(c) situații caracterizate de deplasări neautorizate pe scară largă ale unor resortisanți ai țărilor terțe între statele membre, care pun în pericol funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne;</p> <p>(d) evenimente internaționale de proporții ori cu mare vizibilitate, cum ar fi evenimentele sportive, comerciale sau politice.</p> <p>(2) Controalele la frontiere pot fi introduse în temeiul articolelor 25a și 28 numai în cazul în care un stat membru a stabilit că o astfel de măsură este necesară și proporțională, ținând seama de criteriile menționate la articolul 26 alineatul (1) și, în cazul prelungirii acestor controale, și de criteriile menționate la articolul 26 alineatul (2). Controalele la frontiere pot fi, de asemenea, reintroduse în conformitate cu articolul 29, ținând seama de criteriile menționate la articolul 30.</p> <p>În toate cazurile, controalele la frontierele interne se reintroduc ca măsură de ultimă instanță. Domeniul de aplicare și durata reintroducerii temporare a controlului la frontierele interne nu depășesc ceea ce este strict necesar pentru a răspunde amenințării grave identificate.</p> <p>(3) În cazul în care persistă aceeași amenințare, controalele la frontierele interne pot fi prelungite în conformitate cu articolul 25a, 28 sau 29.</p> <p>Se consideră că există aceeași amenințare în cazul în care justificarea prezentată de statul membru pentru prelungirea controalelor la frontiere se bazează pe constatarea că aceeași amenințare care a justificat reintroducerea inițială a controalelor la frontiere continuă să existe.”</p>	<p>Se consideră că o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne poate rezulta în special din:</p> <p>(a) activități legate de terorism sau de criminalitatea organizată;</p> <p>(b) situații de urgență de sănătate publică pe scară largă;</p> <p>(c) evenimente internaționale de proporții ori cu mare vizibilitate, cum ar fi evenimentele sportive, comerciale sau politice.</p> <p>(2) Controalele la frontiere pot fi introduse în temeiul articolelor 25a și 28 numai în cazul în care un stat membru a stabilit că o astfel de măsură este necesară și proporțională, ținând seama de criteriile menționate la articolul 26 alineatul (1) și, în cazul prelungirii acestor controale, și de criteriile menționate la articolul 26 alineatul (2). Controalele la frontiere pot fi, de asemenea, reintroduse în conformitate cu articolul 29, ținând seama de criteriile menționate la articolul 30.</p> <p>În toate cazurile, controalele la frontierele interne se reintroduc ca măsură de ultimă instanță. Domeniul de aplicare și durata reintroducerii temporare a controlului la frontierele interne nu depășesc ceea ce este strict necesar pentru a răspunde amenințării grave.”</p>

Expunere de motive

Introducerea literei (c) contravine justificării mecanismului specific propus la articolul 28 și principiului subsidiarității. O situație caracterizată de deplasări neautorizate la scară largă ale resortisanților țărilor terțe între statele membre nu ar trebui inclusă printre cele care constituie o amenințare gravă pentru politica publică sau pentru securitatea internă, care să justifice reintroducerea sau prelungirea controlului la frontierele interne de către statele membre individuale, includerea sa în cadrul general fiind incompatibilă și contradictorie cu obiectivul propunerii și cu aplicarea corespunzătoare a principiului subsidiarității. Citând chiar din propunerea COM(2021) 891:

„Acțiunea în spațiul de libertate, securitate și justiție intră într-un domeniu de competență partajată între UE și statele membre, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din TFUE. Prin urmare, este aplicabil principiul subsidiarității în temeiul articolului 5 alineatul (3) din TFUE, conform căruia Uniunea intervine numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre nici la nivel central, nici la nivel regional și local, iar datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii.

Obiectivele prezentei propuneri nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre acționând individual, însă pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, întrucât se referă la verificări ale persoanelor la frontierele externe, care reprezintă o condiție prealabilă a spațiului fără controale la frontierele interne. În plus, integritatea spațiului Schengen și necesitatea de a asigura condiții uniforme pentru exercitarea dreptului la liberă circulație necesită o abordare coerentă la nivelul întregului spațiu Schengen în ceea ce privește măsurile de consolidare a încrederii la frontierele externe, inclusiv în ceea ce privește restricțiile privind călătoriile neesențiale către UE și reacția la instrumentalizarea migraților de către autoritățile din țări terțe.

Absența oricărui control la frontierele interne este garantată la articolul 77 alineatul (2) litera (e) din TFUE. Deși statele membre își păstrează dreptul de a lua măsuri pentru a răspunde amenințărilor la adresa securității interne și ordinii publice, exercitându-și, astfel, dreptul garantat la articolul 72 din TFUE, chiar dacă aceasta înseamnă reintroducerea controalelor la frontierele interne, normele pentru astfel de reintroduceri temporare au fost stabilite în Codul frontierelor Schengen pentru a se asigura că acestea sunt aplicate numai în condiții stricte. Prin urmare, modificările acestor condiții de reintroducere a controalelor la frontierele interne trebuie efectuate printr-un act legislativ al UE.

Obiectivul de a stabili o planificare de contingență pentru spațiul Schengen, care să includă măsuri specifice la frontierele interne pentru a aborda o amenințare care afectează în același timp majoritatea statelor membre și pentru a atenua impactul negativ al controalelor la frontiere în cazul în care acestea au devenit inevitabile, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre acționând singure și poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii.”

Întrucât o situație prevăzută la articolul 25 alineatul (1) litera (c), astfel cum este propus, se referă la deplasările dintre statele membre, care ar putea afecta, de fapt, majoritatea statelor membre, pentru a respecta principiul subsidiarității, aceasta trebuie abordată la nivelul Uniunii, astfel cum se propune la articolul 28, și trebuie să facă obiectul unei decizii de punere în aplicare a Consiliului.

Eliminarea alineatului (3) conform considerentelor (34), (35) și (45).

Amendamentul 29

Articolul 1 punctul 9

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>9. După articolul 25 se inserează următorul nou articol 25a:</p> <p>„Articolul 25a</p> <p>Procedura aplicabilă în cazurile care necesită luarea de măsuri ca urmare a unor evenimente imprevizibile sau previzibile</p> <p>(1) Atunci când, într-un stat membru, o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne este imprevizibilă și necesită luarea unor măsuri imediate, statul membru poate, în mod excepțional, să reintroducă imediat controlul la frontierele interne.</p> <p>(2) În același timp cu reintroducerea controlului la frontiere în temeiul alineatului (1), statul membru notifică, în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), Comisiei și celorlalte state membre reintroducerea controalelor la frontiere.</p>	<p>9. După articolul 25 se inserează următorul nou articol 25a:</p> <p>„Articolul 25a</p> <p>Procedura aplicabilă în cazurile care necesită luarea de măsuri ca urmare a unor evenimente imprevizibile sau previzibile</p> <p>(1) Atunci când, într-un stat membru, o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne este imprevizibilă și necesită luarea unor măsuri imediate, statul membru poate, în mod excepțional, să reintroducă imediat controlul la frontierele interne.</p> <p>(2) În același timp cu reintroducerea controlului la frontiere în temeiul alineatului (1), statul membru notifică, în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), Comisiei și celorlalte state membre reintroducerea controalelor la frontiere.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(3) În sensul alineatului (1), controlul la frontierele interne poate fi reintrodus imediat pentru o perioadă limitată de până la o lună. În cazul în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne persistă după această perioadă, statul membru poate prelungi controlul la frontierele interne pentru perioade suplimentare a căror durată maximă nu poate depăși trei luni.</p> <p>(4) Atunci când o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne este previzibilă într-un stat membru, statul membru informează Comisia și celelalte state membre în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), cel târziu cu patru săptămâni înainte de reintroducerea preconizată a controalelor la frontiere sau într-un termen mai scurt, dacă circumstanțele care fac necesară reintroducerea controalelor la frontierele interne sunt cunoscute cu mai puțin de patru săptămâni înainte de reintroducerea preconizată.</p> <p>(5) În sensul alineatului (4) și fără a aduce atingere articolului 27a alineatul (4), controlul la frontierele interne poate fi reintrodus pentru o perioadă de până la șase luni. În cazul în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne persistă după această perioadă, statul membru poate prelungi controlul la frontierele interne pentru perioade de maximum șase luni, care pot fi reînnoite.</p> <p>Orice prelungire se notifică Comisiei și celorlalte state membre în conformitate cu articolul 27 și în termenele menționate la alineatul (4). Sub rezerva articolului 27a alineatul (5), durata maximă a controlului la frontierele interne nu depășește doi ani.</p> <p>(6) Perioada menționată la alineatul (5) nu include perioadele menționate la alineatul (3).”</p>	<p>(3) În sensul alineatului (1), controlul la frontierele interne poate fi reintrodus imediat pentru o perioadă limitată de până la o lună. În cazul în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne persistă după această perioadă, statul membru poate prelungi controlul la frontierele interne pentru perioade suplimentare a căror durată maximă nu poate depăși trei luni.</p> <p>(4) Atunci când o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne este previzibilă într-un stat membru, statul membru informează Comisia și celelalte state membre în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), cel târziu cu patru săptămâni înainte de reintroducerea preconizată a controalelor la frontiere sau într-un termen mai scurt, dacă circumstanțele care fac necesară reintroducerea controalelor la frontierele interne sunt cunoscute cu mai puțin de patru săptămâni înainte de reintroducerea preconizată.</p> <p>(5) În sensul alineatului (4), controlul la frontierele interne poate fi reintrodus pentru o perioadă de până la șase luni. În cazul în care o amenințare de o nouă natură la adresa ordinii publice sau a securității interne se produce după această perioadă, statul membru poate prelungi controlul la frontierele interne pentru perioade de maximum șase luni, care pot fi reînnoite.</p> <p>Orice prelungire se notifică Comisiei și celorlalte state membre în conformitate cu articolul 27 și în termenele menționate la alineatul (4). Durata maximă a controlului la frontierele interne nu depășește doi ani.</p> <p>(6) Perioada menționată la alineatul (5) include perioadele menționate la alineatul (3).”</p>

Expunere de motive

Controalele la frontierele interne nu ar trebui să depășească 24 de luni în total. Potrivit hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauzele conexe C-368/20 și C-369/20, Codul frontierelor Schengen trebuie interpretat drept excluzând reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne de către un stat membru, în baza articolelor 25 și 27 din codul respectiv, atunci când durata reintroducerii depășește durata totală maximă de șase luni și nu apare nicio amenințare de o nouă natură care ar justifica aplicarea din nou a perioadelor prevăzute la articolul 25.

Amendamentul 30

Articolul 1 punctul 10

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>10. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 26</p> <p>Criterii pentru reintroducerea temporară și prelungirea controlului la frontierele interne</p>	<p>10. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 26</p> <p>Criterii pentru reintroducerea temporară și prelungirea controlului la frontierele interne</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(1) Pentru a stabili dacă reintroducerea controlului la frontierele interne este necesară și proporțională în conformitate cu articolul 25, un stat membru ia în considerare în special:</p> <p>(a) oportunitatea măsurii de reintroducere a controalelor la frontierele interne, având în vedere natura amenințării grave identificate și, în special, probabilitatea ca reintroducerea controalelor la frontierele interne să remedieze în mod corespunzător amenințarea la adresa ordinii publice sau a securității interne;</p> <p>(b) impactul probabil al unei astfel de măsuri asupra:</p> <ul style="list-style-type: none"> — circulației persoanelor în spațiul fără controale la frontierele interne și — a funcționării regiunilor transfrontaliere, ținând seama de legăturile sociale și economice strânse dintre acestea. <p>(2) În cazul în care un stat membru decide prelungirea controlului la frontierele interne în temeiul articolului 25a alineatul (5), acesta evaluează, de asemenea, în detaliu dacă obiectivele urmărite de o astfel de prelungire ar putea fi atinse prin:</p> <p>(a) utilizarea unor măsuri alternative, precum verificările proporționale efectuate în contextul exercitării legale a competențelor menționate la articolul 23 litera (a);</p> <p>(b) utilizarea procedurii menționate la articolul 23a;</p> <p>(c) formele de cooperare polițienească prevăzute de dreptul Uniunii, inclusiv cu privire la aspecte precum patrulele comune, operațiunile comune, echipele comune de anchetă, urmărirea transfrontaliere sau supravegherea transfrontalieră.</p>	<p>(1) Pentru a stabili dacă reintroducerea controlului la frontierele interne este necesară și proporțională în conformitate cu articolul 25, un stat membru ia în considerare în special:</p> <p>(a) utilizarea unor măsuri alternative, precum verificările proporționale efectuate în contextul exercitării legale a competențelor menționate la articolul 23 litera (a);</p> <p>(b) oportunitatea măsurii de reintroducere a controalelor la frontierele interne, având în vedere natura amenințării grave identificate și, în special, probabilitatea ca reintroducerea controalelor la frontierele interne să remedieze în mod corespunzător amenințarea la adresa ordinii publice sau a securității interne;</p> <p>(c) impactul probabil al unei astfel de măsuri asupra:</p> <ul style="list-style-type: none"> — circulației persoanelor în spațiul fără controale la frontierele interne și — a funcționării regiunilor transfrontaliere, ținând seama de legăturile sociale și economice strânse dintre acestea. <p>(2) În cazul în care un stat membru decide prelungirea controlului la frontierele interne în temeiul articolului 25a alineatul (5), acesta evaluează, de asemenea, în detaliu dacă obiectivele urmărite de o astfel de prelungire ar putea fi atinse prin:</p> <p>(a) utilizarea unor măsuri alternative, precum verificările proporționale efectuate în contextul exercitării legale a competențelor menționate la articolul 23 litera (a);</p> <p>(b) formele de cooperare polițienească prevăzute de dreptul Uniunii, inclusiv cu privire la aspecte precum patrulele comune, operațiunile comune, echipele comune de anchetă, urmărirea transfrontaliere sau supravegherea transfrontalieră.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(3) În cazul reintroducerii sau prelungirii controalelor la frontierele interne, statele membre în cauză se asigură, atunci când este necesar, că acestea sunt însoțite de măsuri adecvate care atenuează impactul reintroducerii controalelor la frontieră asupra persoanelor și transportului de mărfuri, acordând o atenție deosebită regiunilor transfrontaliere.”	(3) În cazul reintroducerii sau prelungirii controalelor la frontierele interne, statele membre în cauză se asigură, atunci când este necesar, că acestea sunt însoțite de măsuri adecvate care atenuează impactul reintroducerii controalelor la frontieră asupra persoanelor și transportului de mărfuri, acordând o atenție deosebită regiunilor transfrontaliere.”

Expunere de motive

Pentru a atinge obiectivele propunerii, este esențial să fie luate în considerare măsuri alternative încă dintr-o etapă anterioară reintroducerii controalelor la frontieră, nu numai în etapa de prelungire.

Se sugerează eliminarea articolului 23a și, prin urmare, această dispoziție trebuie eliminată și de la articolul 26.

Amendamentul 31

Articolul 1 punctul 11

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
11. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text: „Articolul 27 Notificarea reintroducerii temporare a controalelor la frontierele interne și evaluarea riscurilor (1) Notificările din partea statelor membre cu privire la reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne trebuie să conțină următoarele informații: (a) motivele reintroducerii sau ale prelungirii, inclusiv toate informațiile relevante detaliind evenimentele care constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității lor interne; (b) domeniul de aplicare al reintroducerii sau al prelungirii preconizate, precizând în ce parte (părți) a (ale) frontierelor interne urmează să fie reintrodus sau prelungit controlul; (c) denumirea punctelor de trecere autorizate; (d) data și durata reintroducerii sau a prelungirii preconizate;	11. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text: „Articolul 27 Notificarea reintroducerii temporare a controalelor la frontierele interne și evaluarea riscurilor (1) Notificările din partea statelor membre cu privire la reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne trebuie să conțină următoarele informații: (a) motivele reintroducerii sau ale prelungirii, inclusiv toate informațiile relevante detaliind evenimentele care constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității lor interne, și motivele pentru care nu au fost adecvate măsurile alternative; (b) domeniul de aplicare al reintroducerii sau al prelungirii preconizate, precizând în ce parte (părți) a (ale) frontierelor interne urmează să fie reintrodus sau prelungit controlul; (c) denumirea punctelor de trecere autorizate; (d) data și durata reintroducerii sau a prelungirii preconizate;

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(e) considerațiile privind necesitatea și proporționalitatea menționate la articolul 26 alineatul (1) și, în cazul unei prelungiri, la articolul 26 alineatul (2);	(e) considerațiile privind necesitatea și proporționalitatea menționate la articolul 26 alineatul (1) și, în cazul unei prelungiri, la articolul 26 alineatul (2);
(f) după caz, măsurile care trebuie să fie luate de celelalte state membre.	(f) după caz, măsurile care trebuie să fie luate de celelalte state membre.
O notificare poate fi transmisă în comun de două sau mai multe state membre.	O notificare poate fi transmisă în comun de două sau mai multe state membre.
Notificarea se efectuează în conformitate cu un model care urmează să fie stabilit de Comisie printr-un act de punere în aplicare și care urmează să fie pus la dispoziție online. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2).”	Notificarea se efectuează în conformitate cu un model care urmează să fie stabilit de Comisie printr-un act de punere în aplicare și care urmează să fie pus la dispoziție online. Modelul ar trebui să includă poziția autorității sau a autorităților care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h). Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2).
(2) În cazul în care controalele la frontieră sunt în vigoare de șase luni în conformitate cu articolul 25a alineatul (4), orice notificare ulterioară privind prelungirea acestor controale trebuie să includă o evaluare a riscurilor. Evaluarea riscurilor prezintă amploarea și evoluția anticipată a amenințării grave identificate, în special cât timp se preconizează că aceasta va persista și ce secțiuni ale frontierelor interne pot fi afectate, precum și informații privind măsurile de coordonare cu celelalte state membre care sunt afectate sau care este probabil să fie afectate de astfel de măsuri.	(2) În cazul în care controalele la frontieră sunt în vigoare de șase luni în conformitate cu articolul 25a alineatul (4), orice notificare ulterioară privind prelungirea acestor controale trebuie să includă o evaluare a riscurilor. Evaluarea riscurilor prezintă amploarea și evoluția anticipată a amenințării grave identificate, în special cât timp se preconizează că aceasta va persista și ce secțiuni ale frontierelor interne pot fi afectate, precum și informații privind măsurile de coordonare cu celelalte state membre și regiuni transfrontaliere care sunt afectate sau care este probabil să fie afectate de astfel de măsuri.
(3) În cazul în care reintroducerea controalelor la frontieră sau prelungirea acestora se referă la deplasări neautorizate pe scară largă menționate la articolul 25 alineatul (1) litera (b), evaluarea riscurilor trebuie să conțină, de asemenea, informații privind amploarea și tendințele unor acestor deplasări neautorizate, inclusiv orice informații obținute de la agențiile relevante ale UE în concordanță cu mandatele lor respective și analiza datelor din sistemele de informații relevante.	(3) În cazul în care reintroducerea controalelor la frontieră sau prelungirea acestora se referă la deplasări neautorizate pe scară largă menționate la articolul 25 alineatul (1) litera (b), evaluarea riscurilor trebuie să conțină, de asemenea, informații privind amploarea și tendințele unor acestor deplasări neautorizate, inclusiv orice informații obținute de la agențiile relevante ale UE în concordanță cu mandatele lor respective și analiza datelor din sistemele de informații relevante.
(4) La cererea Comisiei, statul membru în cauză furnizează orice informații suplimentare, inclusiv cu privire la măsurile de coordonare cu statele membre afectate de prelungirea planificată a controlului la frontierele interne, precum și informațiile suplimentare necesare pentru a evalua posibila utilizare a măsurilor menționate la articolele 23 și 23a.	(4) La cererea Comisiei, statul membru în cauză furnizează orice informații suplimentare, inclusiv cu privire la măsurile de coordonare cu statele membre afectate de prelungirea planificată a controlului la frontierele interne, precum și informațiile suplimentare necesare pentru a evalua posibila utilizare a măsurilor menționate la articolele 23 și 23a.
(5) Statele membre care transmit o notificare în temeiul alineatului (1) sau (2) pot decide, atunci când este necesar și în conformitate cu dreptul intern, să clasifice, integral sau parțial, informațiile notificate.	(5) Statele membre care transmit o notificare în temeiul alineatului (1) sau (2) pot decide, atunci când este necesar și în conformitate cu dreptul intern, să clasifice, integral sau parțial, informațiile notificate.

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
O astfel de clasificare nu împiedică accesul la informații, prin intermediul unor canale adecvate și securizate de cooperare polițienească, al celorlalte state membre afectate de reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne.”	O astfel de clasificare nu împiedică accesul la informații, prin intermediul unor canale adecvate și securizate de cooperare polițienească, al celorlalte state membre afectate de reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne.”

Expunere de motive

Aliniere la amendamentul precedent.

Amendamentul 32

Articolul 1 punctul 12

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
12. Se introduce următorul articol 27a: „Articolul 27a	12. Se introduce următorul articol 27a: „Articolul 27a
Consultarea statelor membre și avizul Comisiei	Consultarea statelor membre și avizul Comisiei
(1) După primirea notificărilor transmise în temeiul articolului 27 alineatul (1), Comisia poate institui un proces de consultare, atunci când este necesar, inclusiv reuniuni comune ale statului membru care preconizează reintroducerea sau prelungirea controlului la frontierele interne cu celelalte state membre, în special cu cele direct afectate de astfel de măsuri, și cu agențiile relevante ale Uniunii.	(1) După primirea notificărilor transmise în temeiul articolului 27 alineatul (1), Comisia institue un proces de consultare, atunci când este necesar, inclusiv reuniuni comune ale statului membru care preconizează reintroducerea sau prelungirea controlului la frontierele interne cu celelalte state membre, în special cu cele direct afectate de astfel de măsuri, cu Parlamentul European, cu Comitetul European al Regiunilor și cu agențiile relevante ale Uniunii.
Consultarea vizează în special amenințarea identificată la adresa ordinii publice sau a securității interne, relevanța reintroducerii preconizate a controalelor la frontiere, ținând seama de oportunitatea măsurilor alternative, precum și modalitățile de asigurare a punerii în aplicare a cooperării reciproce dintre statele membre în ceea ce privește controalele la frontiere reintroduse.	Consultarea vizează în special amenințarea identificată la adresa ordinii publice sau a securității interne, relevanța reintroducerii preconizate a controalelor la frontiere, ținând seama de oportunitatea măsurilor alternative, precum și modalitățile de asigurare a punerii în aplicare a cooperării reciproce dintre statele membre în ceea ce privește controalele la frontiere reintroduse.
Statul membru care preconizează reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne ține cont în cea mai mare măsură posibilă de rezultatele acestei consultări atunci când efectuează controale la frontiera internă.	Statul membru care preconizează reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne ține cont în cea mai mare măsură posibilă de rezultatele acestei consultări atunci când efectuează controale la frontiera internă.
(2) În urma primirii notificărilor transmise în legătură cu reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne, Comisia sau orice alt stat membru, fără a aduce atingere articolului 72 din TFUE, poate emite un aviz dacă, pe baza informațiilor cuprinse în notificare și, după caz, în evaluarea riscurilor sau a oricăror informații suplimentare, acestea au motive de preocupare cu privire la necesitatea sau proporționalitatea reintroducerii sau prelungirii preconizate a controalelor la frontierele interne.	(2) În urma primirii notificărilor transmise în legătură cu reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne, Comisia sau orice alt stat membru, fără a aduce atingere articolului 72 din TFUE, poate emite un aviz dacă, pe baza informațiilor cuprinse în notificare și, după caz, în evaluarea riscurilor sau a oricăror informații suplimentare, acestea au motive de preocupare cu privire la necesitatea sau proporționalitatea reintroducerii sau prelungirii preconizate a controalelor la frontierele interne.

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(3) În urma primirii notificărilor transmise în legătură cu o prelungire a controalelor la frontierele interne în temeiul articolului 25a alineatul (4) care conduce la continuarea controalelor la frontierele interne pentru o perioadă totală de optsprezece luni, Comisia emite un aviz privind necesitatea și proporționalitatea unor respectivelor controale la frontierele interne.</p> <p>(4) În cazul în care se emite un aviz în conformitate cu alineatul (2) sau (3), Comisia poate institui un proces de consultare pentru a discuta avizul cu statele membre. Comisia lansează un astfel de proces în cazul în care ea însăși sau un stat membru emite un aviz în care exprimă preocupări cu privire la necesitatea sau proporționalitatea reintroducerii controalelor la frontierele interne.</p> <p>(5) În cazul în care un stat membru consideră că există situații excepționale care justifică necesitatea continuă de a efectua controale la frontierele interne o perioadă mai lungă decât perioada maximă menționată la articolul 25 alineatul (5), acesta informează Comisia în conformitate cu articolul 27 alineatul (2). Noua notificare din partea statului membru trebuie să justifice amenințarea continuă la adresa ordinii publice sau a securității interne, ținând seama de avizul Comisiei emis în temeiul alineatului (3). Comisia emite un aviz subsecvent.”</p>	<p>(3) În urma primirii notificărilor transmise în legătură cu o prelungire a controalelor la frontierele interne în temeiul articolului 25a alineatul (4) care conduce la continuarea controalelor la frontierele interne pentru o perioadă totală de douăsprezece luni, Comisia emite un aviz privind necesitatea și proporționalitatea unor respectivelor controale la frontierele interne. Avizul ar trebui să țină cont și de poziția autorității sau a autorităților afectate care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h) și incluse în notificare.</p> <p>(4) În cazul în care se emite un aviz în conformitate cu alineatul (2) sau (3), Comisia institue un proces de consultare pentru a discuta avizul cu statele membre. Comisia lansează un astfel de proces în cazul în care ea însăși sau un stat membru emite un aviz în care exprimă preocupări cu privire la necesitatea sau proporționalitatea reintroducerii controalelor la frontierele interne.</p> <p>(5) În cazul în care un stat membru consideră că există situații excepționale care justifică necesitatea continuă de a efectua controale la frontierele interne o perioadă mai lungă decât perioada maximă menționată la articolul 25a alineatul (5), acesta informează Comisia în conformitate cu articolul 27 alineatul (2). Noua notificare din partea statului membru trebuie să justifice amenințarea continuă la adresa ordinii publice sau a securității interne, ținând seama de avizul Comisiei emis în temeiul alineatului (3). Comisia emite un aviz subsecvent.”</p>

Expunere de motive

Este esențial ca Comisia Europeană să evalueze rapid necesitatea și proporționalitatea controalelor prelungite la frontierele interne și ca recomandările sale să țină cont de poziția autorității sau a autorităților afectate care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h). Parlamentul European și Comitetul European al Regiunilor ar trebui consultate în acest proces. În plus, trimiterea la prelungirea controalelor la frontierele interne este reglementată la articolul 25a alineatul (5), iar acest lucru trebuie corectat.

Amendamentul 33

Articolul 1 punctul 13

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>13. Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 28</p> <p>Mecanismul specific pentru cazurile în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne pune în pericol funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne</p>	<p>13. Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 28</p> <p>Mecanismul specific pentru cazurile în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne pune în pericol funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(1) În cazul în care constată că aceeași amenințare gravă la adresa securității interne sau a ordinii publice afectează majoritatea statelor membre, punând în pericol funcționarea generală a spațiului fără frontiere interne, Comisia poate prezenta Consiliului o propunere privind adoptarea unei decizii de punere în aplicare de autorizare a reintroducerii controalelor la frontiere de către statele membre în cazul în care măsurile disponibile menționate la articolele 23 și 23a nu sunt suficiente pentru a contracara amenințarea.</p> <p>(2) Decizia acoperă o perioadă de până la șase luni și poate fi reînnoită, la propunerea Comisiei, pentru perioade suplimentare de maximum șase luni, atât timp cât amenințarea persistă, ținând seama de reexaminarea menționată la alineatul (5).</p> <p>(3) În cazul în care statele membre reintroduc sau prelungesc controalele la frontieră din cauza amenințării menționate la alineatul (1), aceste controale se bazează, de la intrarea în vigoare a deciziei Consiliului, pe decizia respectivă.</p> <p>(4) Decizia Consiliului menționată la alineatul (1) vizează, de asemenea, orice măsuri de atenuare adecvate care trebuie să fie stabilite la nivel național și la nivelul Uniunii pentru a reduce la minimum impactul reintroducerii controalelor la frontiere.</p> <p>(5) Comisia reexaminează evoluția amenințării identificate, precum și impactul măsurilor adoptate în conformitate cu decizia Consiliului menționată la alineatul (1), pentru a evalua dacă măsurile sunt în continuare justificate.</p> <p>(6) Statele membre notifică imediat Comisiei și celorlalte state membre reunite în cadrul Consiliului reintroducerea controalelor la frontiere în conformitate cu decizia menționată la alineatul (1).</p> <p>(7) Comisia poate emite o recomandare în care să indice alte măsuri, astfel cum se menționează la articolele 23 și 23a, care ar putea completa controalele la frontierele interne sau ar putea fi mai potrivite pentru a contracara amenințarea identificată la adresa securității interne sau a ordinii publice menționată la alineatul (1)."</p>	<p>(1) În cazul în care constată că aceeași amenințare gravă la adresa securității interne sau a ordinii publice afectează majoritatea statelor membre, punând în pericol funcționarea generală a spațiului fără frontiere interne, Comisia poate prezenta Consiliului o propunere privind adoptarea unei decizii de punere în aplicare de autorizare a reintroducerii controalelor la frontiere de către statele membre în cazul în care măsurile disponibile menționate la articolul 23 nu sunt suficiente pentru a contracara amenințarea.</p> <p>(2) Decizia acoperă o perioadă de până la șase luni și poate fi reînnoită, dacă amenințarea persistă, la propunerea Comisiei, pentru perioade suplimentare de maximum șase luni, și pentru un total de 24 de luni, ținând seama de reexaminarea menționată la alineatul (5).</p> <p>(3) În cazul în care statele membre reintroduc sau prelungesc controalele la frontieră din cauza amenințării menționate la alineatul (1), aceste controale se bazează, de la intrarea în vigoare a deciziei Consiliului, pe decizia respectivă.</p> <p>(4) Decizia Consiliului menționată la alineatul (1) vizează, de asemenea, orice măsuri de atenuare adecvate care trebuie să fie stabilite la nivel național și la nivelul Uniunii pentru a reduce la minimum impactul reintroducerii controalelor la frontiere.</p> <p>(5) Comisia reexaminează evoluția amenințării identificate, precum și impactul măsurilor adoptate în conformitate cu decizia Consiliului menționată la alineatul (1), pentru a evalua dacă măsurile sunt în continuare justificate.</p> <p>(6) Statele membre notifică imediat Comisiei și celorlalte state membre reunite în cadrul Consiliului reintroducerea controalelor la frontiere în conformitate cu decizia menționată la alineatul (1).</p> <p>(7) Comisia poate emite o recomandare în care să indice alte măsuri, astfel cum se menționează la articolul 23, care ar putea completa controalele la frontierele interne sau ar putea fi mai potrivite pentru a contracara amenințarea identificată la adresa securității interne sau a ordinii publice menționată la alineatul (1). Recomandarea ar trebui să țină cont și de poziția autorității sau a autorităților afectate care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h)."</p>

Expunere de motive

Pentru a se asigura luarea în considerare a pozițiilor autorităților locale și regionale din regiunile transfrontaliere, precum și respectarea dispozițiilor din propunere, formatul uniform al raportului ar trebui să includă o secțiune privind poziția autorității sau a autorităților afectate care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h). În plus, este necesară o limită superioară fixă, pentru a evita controalele cvasipermanente la frontierele interne.

Amendamentul 34

Articolul 1 punctul 14

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>14. Articolul 31 se modifică după cum urmează:</p> <p>(a) articolul 31 devine alineatul (1);</p> <p>(b) se adaugă următorul alineat (2):</p> <p>„(2) În cazul în care un stat membru notifică Comisiei și celorlalte state membre reintroducerea controalelor la frontiere în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), acesta informează în același timp Parlamentul European și Consiliul cu privire la:</p> <p>(a) detaliile referitoare la frontierele interne la care urmează să fie reintrodus controlul la frontiere;</p> <p>(b) motivele reintroducerii propuse;</p> <p>(c) denumirea punctelor de trecere autorizate;</p> <p>(d) data și durata reintroducerii preconizate;</p> <p>(e) după caz, măsurile care trebuie să fie luate de celelalte state membre.</p> <p>(3) Furnizarea de informații poate fi supusă clasificării informațiilor de către statele membre în temeiul articolului 27 alineatul (4).</p> <p>În cazuri justificate din motive de siguranță publică, statele membre nu sunt obligate să furnizeze toate informațiile menționate la alineatul (2).</p> <p>Clasificarea informațiilor nu împiedică punerea informațiilor de către Comisie la dispoziția Parlamentului European. Transmiterea și gestionarea informațiilor și a documentelor transmise Parlamentului European în temeiul prezentului articol respectă normele privind transmiterea și gestionarea informațiilor clasificate aplicabile în relațiile dintre Parlamentul European și Comisie.”</p>	<p>14. Articolul 31 se modifică după cum urmează:</p> <p>(a) articolul 31 devine alineatul (1);</p> <p>(b) se adaugă următorul alineat (2):</p> <p>„(2) În cazul în care un stat membru notifică Comisiei și celorlalte state membre reintroducerea controalelor la frontiere în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), acesta informează în același timp Parlamentul European și Consiliul cu privire la:</p> <p>(a) detaliile referitoare la frontierele interne la care urmează să fie reintrodus controlul la frontiere;</p> <p>(b) motivele reintroducerii propuse;</p> <p>(c) denumirea punctelor de trecere autorizate;</p> <p>(d) data și durata reintroducerii preconizate;</p> <p>(e) după caz, măsurile care trebuie să fie luate de celelalte state membre.</p> <p>(3) Furnizarea de informații poate fi supusă clasificării informațiilor de către statele membre în temeiul articolului 27 alineatul (4).</p> <p>În cazuri exceptionale, justificate din motive grave de siguranță publică, statele membre nu sunt obligate să furnizeze toate informațiile menționate la alineatul (2).</p> <p>Clasificarea informațiilor nu împiedică punerea informațiilor de către Comisie la dispoziția Parlamentului European. Transmiterea și gestionarea informațiilor și a documentelor transmise Parlamentului European în temeiul prezentului articol respectă normele privind transmiterea și gestionarea informațiilor clasificate aplicabile în relațiile dintre Parlamentul European și Comisie.”</p>

Expunere de motive

Excepțiile în ceea ce privește transparența ar trebui să aibă o sferă de aplicare foarte limitată.

Amendament 35

Articolul 1 punctul 15

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>15. Articolul 33 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 33</p> <p>Raportul privind reintroducerea controlului la frontierele interne</p> <p>(1) În termen de patru săptămâni de la eliminarea controalelor la frontierele interne, statele membre care au efectuat controale la frontierele interne prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport privind reintroducerea și, după caz, prelungirea controalelor la frontierele interne.</p> <p>(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), în cazul în care controalele la frontieră sunt prelungete în conformitate cu articolul 25a alineatul (5), statul membru în cauză prezintă un raport la expirarea unei perioade de douăsprezece luni și, ulterior, o dată la douăsprezece luni, în cazul în care controlul la frontieră este menținut în mod excepțional.</p> <p>(3) Raportul prezintă, în special, evaluarea inițială și subsecventă a necesității controalelor la frontieră și a respectării criteriilor menționate la articolul 26, funcționarea verificărilor, cooperarea practică cu statele membre învecinate, impactul rezultat asupra circulației persoanelor, în special în regiunile transfrontaliere, eficacitatea reintroducerii controlului la frontierele interne, inclusiv o evaluare expost a proporționalității reintroducerii controlului la frontieră.</p> <p>(4) Comisia adoptă un format uniform pentru acest raport și îl pune la dispoziție online.</p> <p>(5) Comisia poate emite un aviz referitor la respectiva evaluare ex-post a reintroducerii temporare a controlului de frontieră la una sau mai multe frontiere interne sau în anumite părți ale acestora.</p>	<p>15. Articolul 33 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 33</p> <p>Rapoartele privind reintroducerea controlului la frontierele interne</p> <p>(1) O dată la patru săptămâni pe perioada desfășurării controalelor interne și în termen de patru săptămâni de la eliminarea controalelor la frontierele interne, statele membre care efectuează controale la frontierele interne prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei rapoarte privind reintroducerea și, după caz, prelungirea controalelor la frontierele interne.</p> <p>(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), în cazul în care controalele la frontieră sunt prelungete în conformitate cu articolul 25a alineatul (5), statul membru în cauză prezintă un raport la expirarea unei perioade de douăsprezece luni, în cazul în care controlul la frontieră este menținut în mod excepțional.</p> <p>(3) Rapoartele prezintă, în special, evaluarea inițială și subsecventă a necesității controalelor la frontieră și a respectării criteriilor menționate la articolul 26, funcționarea verificărilor, cooperarea practică cu statele membre învecinate, impactul rezultat asupra circulației persoanelor, în special în regiunile transfrontaliere, eficacitatea reintroducerii controlului la frontierele interne, inclusiv o evaluare continuă a proporționalității reintroducerii controlului la frontieră.</p> <p>(4) Comisia adoptă un format uniform pentru aceste rapoarte și îl pune la dispoziție online. Raportul include o secțiune privind poziția autorității sau a autorităților afectate care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h).</p> <p>(5) Comisia emite un aviz referitor la respectiva evaluare continuă a reintroducerii temporare a controlului de frontieră la una sau mai multe frontiere interne sau în anumite părți ale acestora.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(6) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, cel puțin anual, un raport cu privire la funcționarea spațiului fără controale la frontierele interne, denumit «Raportul privind starea spațiului Schengen». Raportul include o listă a tuturor deciziilor de reintroducere a controalelor la frontierele interne luate în decursul anului respectiv. Acesta include, de asemenea, informații privind tendințele din spațiul Schengen în ceea ce privește deplasările neautorizate ale resortisanților țărilor terțe, ținând seama de informațiile disponibile din partea agențiilor relevante ale Uniunii, de analiza datelor din sistemele de informații relevante și de evaluarea necesității și proporționalității reintroducerii controalelor la frontiere în perioada acoperită de raportul respectiv.”</p>	<p>(6) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, cel puțin anual, un raport cu privire la funcționarea spațiului fără controale la frontierele interne, denumit «Raportul privind starea spațiului Schengen». Raportul include o listă a tuturor deciziilor de reintroducere a controalelor la frontierele interne luate în decursul anului respectiv. Acesta include, de asemenea, informații privind tendințele din spațiul Schengen în ceea ce privește deplasările neautorizate ale resortisanților țărilor terțe, ținând seama de informațiile disponibile din partea agențiilor relevante ale Uniunii, de analiza datelor din sistemele de informații relevante și de evaluarea necesității și proporționalității reintroducerii controalelor la frontiere în perioada acoperită de raportul respectiv.”</p>

Expunere de motive

Pentru a se asigura luarea în considerare a pozițiilor autorităților locale și regionale din regiunile transfrontaliere, precum și respectarea dispozițiilor din propunere, formatul uniform al raportului ar trebui să includă o secțiune privind poziția autorității sau a autorităților afectate care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h).

Necesitatea și proporționalitatea controalelor la frontiere reintroduse la frontierele interne se verifică în mod regulat și fac obiectul unei evaluări obligatorii efectuate de Comisie, în timpul controalelor și după acestea.

Întrucât controalele la frontierele interne ar trebui să se efectueze doar în circumstanțe excepționale și să fie o măsură de ultimă instanță, încă de la începutul acestor măsuri ar trebui să se efectueze îndeaproape o monitorizare și o evaluare. Perioada de patru săptămâni propusă aici este în conformitate cu perioada prevăzută pentru raportarea post factum.

Amendamentul 36

Articolul 1 punctul 19

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>19. Se adaugă o nouă anexă XII: „ANEXA XII PARTEA A Procedura de transferare a persoanelor reținute la frontierele interne [1. – 7.] PARTEA B Formular-tip pentru transferarea persoanelor reținute la frontierele interne [...]”</p>	

Expunere de motive

Ca urmare a eliminării sugerate a articolului 23a, trebuie eliminată și Anexa XII.

Amendamentul 37

Articolul 2 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>1. Articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2008/115/CE se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„(3) Statele membre pot decide să nu emită o decizie de returnare pentru un resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul lor, dacă resortisantul în cauză al unei țări terțe este preluat de un alt stat membru în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23a din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului (*) sau în temeiul unor acorduri sau înțelegeri bilaterale.</p> <p>Statul membru care a preluat resortisantul în cauză al unei țări terțe în conformitate cu primul paragraf emite o decizie de returnare în conformitate cu alineatul (1). În astfel de cazuri, derogarea prevăzută la primul paragraf nu se aplică.</p> <p>Statele membre notifică fără întârziere Comisiei orice acorduri sau înțelegeri bilaterale existente, modificate sau noi.”</p> <p>(*) Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).</p>	

Expunere de motive

Ca urmare a eliminării sugerate a articolului 23a, trebuie eliminate și amendamentele propuse la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2008/115/CE. Se aplică argumentul de la propunerea de eliminare a considerentelor (25) și (26). În plus, utilizarea pe scară largă a acordurilor bilaterale între statele membre, care ar fi necesare pentru punerea în aplicare a unor astfel de transferuri, poate submina solidaritatea europeană. De asemenea, în conformitate cu avizul Serviciului Juridic al Consiliului Uniunii Europene (6357/21, 19.2.2021), în care se explică în detaliu „geometria variabilă” dintre acquis-ul Schengen și acquis-ul Dublin în legătură cu propunerile din cadrul Noului pact privind migrația și azilul, dispozițiile referitoare la returnare ar putea fi incluse din nou în propunerea de reformare a Directivei privind returnarea (astfel cum a fost propusă de Comisie în 2018, o propunere care se află în prezent pe masa Consiliului). Alternativ, aceste dispoziții ar putea face parte dintr-o propunere de modificare a Directivei privind returnarea. Includerea unei modificări a Directivei privind returnarea prin Codul frontierelor Schengen revizuit nu este în conformitate cu angajamentul Comisiei Europene pentru o mai bună legiferare.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

1. salută propunerea Comisiei de modificare a Codului frontierelor Schengen, atât în ceea ce privește măsurile propuse, aplicabile uniform, care vizează protejarea frontierelor externe, cât și criteriile redefinite și garanțiile procedurale pentru reintroducerea și prelungirea controalelor la frontierele interne, în special fiindcă acestea recunosc importanța cooperării transfrontaliere;

2. salută Comunicarea comună a Comisiei Europene și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind răspunsul la instrumentalizarea de către stat a migranților la frontiera externă a UE, adoptată la 23 noiembrie 2021, care, împreună cu Planul de acțiune reînnoit al UE împotriva introducerii ilegale de migranți (2021-2025) ⁽⁶⁾, abordează pentru prima dată fenomenul instrumentalizării;

⁽⁶⁾ COM(2021) 591 final.

3. este de acord cu necesitatea unui cadru pentru zona Schengen care să funcționeze mai bine și cu faptul că controlul frontierelor externe este în interesul tuturor statelor membre; recunoaște că un control eficace al frontierelor externe ale UE este o componentă importantă a unei politici cuprinzătoare a UE în ceea ce privește migrația;
4. subliniază că, în forma sa actuală, definiția propusă a conceptului de instrumentalizare în Codul frontierelor Schengen este mult prea largă și neclară, lăsând loc pentru interpretări eronate, putând conduce astfel la derogări nejustificate de la standardele minime garantate de normele comune privind protecția internațională. Totodată, subliniază că evaluarea impactului care însoțește propunerea „nu analizează instrumentalizarea migrației neregulamentare, care s-a manifestat în vară la frontierele terestre cu Belarus, și anume după finalizarea lucrărilor la acest document” ⁽⁷⁾. Ca atare, evaluarea impactului care o însoțește este incompletă și nu contribuie suficient într-un mod care să garanteze că propunerea rezultată îndeplinește obiectivul vizat al Orientărilor privind o mai bună legiferare, și anume realizarea „tuturor beneficiilor politice la costuri minime, respectând totodată principiile subsidiarității și proporționalității” ⁽⁸⁾;
5. subliniază că măsurile politice complementare și preventive ar trebui să vizeze și țările de origine ale migranților instrumentalizați, precum și guvernele țărilor terțe responsabile de instrumentalizare, pentru a evita să fie sancționate doar persoanele care devin victime ale unor astfel de acțiuni. Deși nevoile umanitare ale migranților instrumentalizați ar trebui să rămână o prioritate, sancțiunile și alte măsuri restrictive ar trebui să-i vizeze pe cei implicați sau pe cei care contribuie la activități ale regimului aflat la originea instrumentalizării sau care facilitează trecerea ilegală a frontierelor externe ale Uniunii, precum și pe cei care introduc ilegal migranți, abuzând de drepturile omului, sau pe cei implicați în alt mod în traficul de persoane;
6. arată că Regulamentul privind instrumentalizarea suscită preocupări cu privire la respectarea principiului proporționalității prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din TUE, potrivit căruia conținutul și forma acțiunilor Uniunii nu depășesc ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivele tratatelor. Propunerea riscă să permită derogări de la legislația uniformă a UE privind azilul și să depășească ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul politicii externe și de securitate a UE, de a împiedica o țară terță să instrumenteze migranții;
7. invită Comisia Europeană să refacă în profunzime propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind abordarea situațiilor de instrumentalizare în domeniul migrației și azilului (Regulamentul privind instrumentalizarea) ⁽⁹⁾, în conformitate cu orientările sale privind o mai bună reglementare și cu principiile unei bune legiferări, și să-și revizuiască în consecință propunerea privind Codul frontierelor Schengen revizuit, în conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității prevăzute la articolul 5 din TUE. Având în vedere că propunerea de regulament privind instrumentalizarea este condiționată de adoptarea altor propuneri în temeiul noului Pact privind migrația și azilul și că, în plus, nu este însoțită de un studiu de impact, Comitetul se abține să propună modificări legislative la propunerea de regulament menționată anterior;
8. arată că, prin derogările de la aplicarea uniformă a legislației UE privind azilul pentru statele membre individuale, Regulamentul privind instrumentalizarea riscă să submineze însuși obiectivul propunerii de Nou pact privind migrația și azilul referitor la realizarea unui sistem european comun de azil coerent, uniform și integrat, care poate fi realizat în mod suficient doar la nivelul Uniunii. În special, Comitetul este foarte sceptic în legătură cu măsurile provizorii propuse, deoarece ele nu beneficiază de protecția conferită de Carta drepturilor fundamentale a UE, care garantează protecția împotriva returnării, accesul efectiv la o procedură de stabilire a statutului, dreptul la azil, dreptul la libertate, dreptul la protecție jurisdicțională efectivă și dreptul la demnitate;
9. face trimitere la avizul său referitor la Noul pact privind migrația și azilul ⁽¹⁰⁾ și la faptul că se opune prelungirii inutile a procedurilor la frontieră în materie de azil, care ar fi extinse și mai mult în temeiul propunerii de regulament privind instrumentalizarea, împreună cu alte restricții care fac ca dreptul de a solicita azil să fie și mai greu de exercitat;
10. solicită, ca atare, prudență cu privire la posibilitățile extinse de a aplica o procedură accelerată la frontieră fără a ține seama de alte circumstanțe personale decât anumite probleme de sănătate; avertizează, în acest sens, cu privire la perioada excesiv de lungă acordată statelor membre pentru a înregistra o cerere de azil și a acorda acces pe teritoriul lor, care ar putea duce la privare de libertate pe scară largă, echivalentă cu o detenție ilegală de facto la frontierele externe;

⁽⁷⁾ SWD(2021) 463 final.

⁽⁸⁾ SWD(2021) 305 final.

⁽⁹⁾ COM(2021) 890 final.

⁽¹⁰⁾ COR-2020-04843.

11. regretă, în aceeași ordine de idei, că menținerea efectului suspensiv automat al căilor de atac în cadrul „procedurii de gestionare a situațiilor de urgență în materie de migrație și azil” și reducerea standardelor de primire la minimumul necesar, care – la rândul său – nu este definit mai detaliat în propunere, riscă să nu răspundă nevoilor specifice ale solicitanților de azil;

12. subliniază că propunerea de decizie a Consiliului privind măsuri de urgență provizorii în beneficiul Letoniei, Lituaniei și Poloniei, pe care o reflectă propunerea de regulament privind instrumentalizarea, nu a înregistrat progrese nici în cadrul negocierilor Consiliului; arată că există deja flexibilitate pentru ca statele membre să gestioneze evenimentele în schimbare de la frontierele lor, în temeiul cadrului juridic actual;

13. subliniază că invadarea Ucrainei de către Federația Rusă în februarie 2022 și exodul ulterior al ucrainenilor și al persoanelor care locuiesc în țară au demonstrat cât de importantă este gestionarea eficientă și umană a frontierelor externe ale UE. Polonia, România, Slovacia și Ungaria s-au confruntat cu o provocare majoră, pe de o parte, în menținerea securității la frontieră, și – pe de altă parte – în gestionarea migrării a sute de mii de ucraineni care au căutat refugiu în statele membre ale UE. Conflictul armat din Ucraina a evidențiat, de asemenea, importanța majoră a cooperării transfrontaliere în interiorul UE și în afara sa, în special în contextul furnizării de asistență umanitară.

14. aplaudă statele membre pentru că au rămas unite și au activat Directiva privind protecția temporară în beneficiul tuturor refugiaților ucraineni și pentru că nu au făcut derogări de la standardele legislației în materie de azil, ceea ce s-ar întâmpla dacă s-ar aplica Regulamentul privind instrumentalizarea; subliniază că, având în vedere complexitatea situației, este nevoie de o abordare coordonată, care să respecte drepturile omului și dreptul la azil și să se bazeze pe solidaritate și pe o partajare echitabilă a responsabilității cu statele membre și cu regiunile care sunt cele mai afectate de această situație; este mândru că răspunsul actual a constat în solidaritate din partea guvernelor și a cetățenilor deopotrivă;

15. este de acord că controalele la frontierele interne ar trebui să reprezinte întotdeauna o măsură de ultimă instanță, și subliniază că reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne periclitează semnificativ capacitatea regiunilor învecinate de a coopera una cu cealaltă și are efecte grave asupra economiilor regionale;

16. subliniază că cooperarea transfrontalieră stă în centrul proiectului de integrare europeană și este unul dintre cele mai mari succese ale Uniunii Europene. Beneficiile reale ale integrării europene sunt resimțite de cetățeni chiar la frontieră; Cooperarea transfrontalieră promovează stabilirea de contacte între locuitorii regiunilor respective, stimulează dezvoltarea și îmbunătățește în mod direct calitatea vieții comunităților locale;

17. arată că pandemia de COVID-19 a fost unul dintre principalii factori care au încetinit cooperarea transfrontalieră din ultimele decenii, însă, chiar dinaintea pandemiei, numeroase regiuni de frontieră întâmpinau deja o multitudine de obstacole regionale unice, de exemplu în ceea ce privește transportul transfrontalier și conectivitatea, dar și obstacole birocratice pentru cetățeni și întreprinderi, acestea fiind cele mai semnificative piedici întâmpinate pe teritoriile lor;

18. salută confirmarea faptului că absența controlului la frontierele interne nu aduce atingere exercitării competențelor polițienești sau a altor prerogative de autoritate publică de către autoritățile competente, în măsura în care exercitarea competențelor respective nu are un efect echivalent cu verificările la frontieră;

19. salută criteriile mai stricte pentru reintroducerea temporară și prelungirea controlului la frontierele interne, și în special cerința de a lua în considerare impactul probabil al acestora asupra funcționării regiunilor transfrontaliere, ținând seama de legăturile sociale și economice strânse dintre acestea;

20. consideră însă că utilizarea măsurilor alternative ar trebui inclusă și în criteriile pentru reintroducerea controalelor la frontieră, nu numai pentru prelungirea acestora;

21. recomandă limitarea strictă a controalelor la frontierele interne la cel mult 24 de luni în total;

22. recomandă ca notificarea de către un stat membru cu privire la reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne să includă motivele pentru care măsurile alternative nu sunt potrivite și poziția autorității sau a autorităților care guvernează zonele administrative locale considerate drept regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h);

23. salută cerința ca reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontiere să fie însoțită de măsuri de atenuare, ținând cont în special de regiunile transfrontaliere; aceste aspecte ar trebui să se bazeze pe consultări cu autoritatea sau autoritățile care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h);
24. salută trimerterile la „autoritățile competente” drept o recunoaștere a competențelor publice ale unităților administrative la nivel regional și local;
25. solicită organizarea de consultări extinse ale Comisiei Europene cu actorii relevanți, inclusiv la nivel local și regional, înainte de a propune acte delegate în temeiul noului cadru Schengen;
26. avertizează împotriva utilizării discreționare a controalelor la frontiere, care ar echivala, în esență, cu controale la frontierele interne;
27. este de acord că principiul subsidiarității este aplicabil în temeiul articolului 5 alineatul (3) din TUE și că Uniunea intervine întrucât obiectivele acțiunii propuse – integritatea spațiului Schengen și nevoia de a asigura condiții uniforme pentru exercitarea dreptului la liberă circulație – nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre nici la nivel central, nici la nivel regional și local, iar datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii propuse, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii;
28. este de acord că, deși fluxurile de migrație ilegală nu ar trebui, în sine, să fie considerate o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne, acestea pot impune luarea unor măsuri suplimentare pentru a se asigura funcționarea spațiului Schengen;
29. totuși, nu este de acord că o situație caracterizată de deplasări neautorizate la scară largă ale resortisanților țărilor terțe între statele membre ar trebui inclusă printre cele care constituie o posibilă justificare pentru reintroducerea sau prelungirea controlului la frontierele interne de către statele membre individuale, această măsură fiind în contradicție cu obiectivul propunerii și cu aplicarea corespunzătoare a principiului subsidiarității. Întrucât o astfel de situație se referă la deplasările între statele membre, pentru a respecta principiul subsidiarității, ea trebuie abordată la nivelul Uniunii, astfel cum se propune la articolul 28;
30. recomandă ca reintroducerea controalelor la frontiere într-o situație caracterizată de deplasări neautorizate la scară largă ale resortisanților țărilor terțe între statele membre să facă doar obiectul mecanismului specific propus la articolul 28 și al deciziei de punere în aplicare a Consiliului;
31. recomandă ca monitorizarea și raportarea să înceapă în timp util, atunci când sunt introduse controale la frontierele interne, și să nu se limiteze la analiza și raportarea *post factum*;
32. salută procesul de consultare introdus conform articolului 27a și invită autoritățile care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h) să poată transmite observații la notificările statelor membre care vizează direct unitatea lor administrativă;
33. arată că o evaluare a riscurilor ce trebuie depusă de un stat membru în cazul unei prelungiri a controalelor la frontieră ar trebui să includă rezultatele consultărilor cu autoritățile care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h);
34. solicită Comisiei să își întemeieze avizul pe necesitatea și proporționalitatea controalelor la frontieră, inclusiv pe consultările cu autoritățile care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h);
35. în mod similar, invită Comisia ca, atunci când emite o recomandare în care indică alte măsuri, astfel cum se menționează la articolul 23, care ar putea completa controalele la frontierele interne sau ar putea fi mai potrivite pentru a contracara amenințarea identificată la adresa securității interne sau a ordinii publice, să își întemeieze recomandarea și pe consultările cu autoritățile care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h);

36. solicită ca, pentru a se garanta luarea în considerare a opiniilor regiunilor transfrontaliere în toate etapele, analiza post factum prezentată de un stat membru ca raport către Parlamentul European, Consiliu și Comisie să includă poziția autorităților care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h).

37. în fine, sprijină extinderea preconizată a spațiului Schengen pentru a include Croația începând cu 1 ianuarie 2023. În plus, CoR solicită extinderea spațiului Schengen pentru a include Bulgaria și România, în măsura în care ele pun efectiv în aplicare *acquis*-ul Schengen. Comitetul împărtășește convingerea Comisiei Europene – exprimată în comunicarea sa intitulată „O strategie pentru un spațiu Schengen pe deplin funcțional și rezilient” – că „toate cele trei țări care aderă pe deplin la spațiul Schengen vor spori securitatea în UE în ansamblu, deoarece aceste țări vor fi apoi în măsură să exploateze pe deplin instrumentele disponibile [...], iar aderarea lor este, în cele din urmă, esențială pentru consolidarea încrederii reciproce în spațiul Schengen”⁽¹⁾.

Bruxelles, 12 octombrie 2022.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Vasco ALVES CORDEIRO

⁽¹⁾ COM(2021) 277 final.